

DIARI DE SESSIONS DEL PARLAMENT DE CATALUNYA

Sèrie P - Número 36 / II Legislatura / Tercer període

Dimarts, 9 de juliol de 1985

Presidència del Molt Honorable Sr. Miquel Coll i Alentorn

Sessió Plenària núm. 33

Primera reunió

SUMARI

La sessió s'obre a les cinc de la tarda.

Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre la Proposició de Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, els vots particulars i les esmenes reservades per a defensar davant el Ple (Punt primer de l'ordre del dia.)

Articulat

Article 1

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat (p. 1664).*

Article 2

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 1, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 2 i 37 (p. 1664).*

Torn en contra : *I. Sr. Pla (CiU) (p. 1664).*

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 2, de supressió)

Debatuda abans (esmena núm. 1).

Votació de les esmenes núms. 1 i 2 : *rebutjades per 5 vots a favor, 107 en contra i cap abstenció (p. 1665).*

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha una esmena tècnica i l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1665).

Votació del text del Dictamen amb l'esmena tècnica incorporada : *aprovat per unanimitat (p. 1665).*

L'I. Sr. García i Sáez anuncia que han estat retirades les esmenes núms. 4 i 28 (p. 1665).

Títol II

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 3, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 16, 30, 31 i 32 (p. 1665).

Torn en contra : I. Sr. Pla (CiU) (p. 1666).

L'I. Sr. Ribó (PSUC) intervé per retirar les esmenes núms. 3, 16, 30, 31 i 32 (p. 1666).

Articles 3 i 4**Article 5**

Esmena del G. Socialista (núm. 4, de modificació)

Retirada abans (article 2).

Articles 6, 7, 8 i 9

Text del Dictamen

Votació dels articles 3, 4, 5, 6, 7, 8 i 9 : *aprovats per 106 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 1666).

Article 10

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa (núm. 5, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 6, 7 i 11 (p. 1666).

Torn en contra : I. Sr. Pla (CiU) (p. 1667).

Votació de l'esmena núm. 5 : *rebutjada per 6 vots a favor, 102 en contra i 9 abstencions* (p. 1667).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 112 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 1668).

Article 11

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 6, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5)

Votació : *rebutjada per 6 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció* (p. 1668).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per 111 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions* (p. 1668).

Article 12

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 7, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Votació : *rebutjada per 6 vots a favor, 103 en contra i 9 abstencions* (p. 1668).

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 1668).

Article 13

Text del Dictamen

Votació : *aprovat per unanimitat* (p. 1668).

Article 14

(Suprimir)

Article 15

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 8, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1668).

Torn en contra : I. Sr. Pla (CiU) (p. 1668).

Vot particular dels I. Srs. Parpal i García i Sáez (S) (núm. 9, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. García i Sáez (S) (p. 1668).

L'I. Sr. Ribó presenta una esmena transaccional a l'esmena núm. 9 (p. 1669). L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1669).

Torn a favor de l'esmena transaccional : I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1669).

Addició d'una nova Disposició transitòria

Votada després

L'I. Sr. García i Sáez (S) intervé per retirar el vot particular núm. 9 (p. 1669).

Votació de l'esmena núm. 8 : *rebutjada per 8 vots a favor, 103 en contra i 6 abstencions* (p. 1669).

Article 16

Text del Dictamen

Votació dels articles 15 i 16 : *aprovats per unanimitat* (p. 1669).

Addició de nous articles

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 10, d'addició)

Debatuda després (article 82).

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 11, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 5).

Votació : *rebutjada per 6 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció* (p. 1670).

Articles 17 al 35

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1670).*

Article 36

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 12, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 13, 14, 15, 17, 18 i 36 (p. 1670).*

Torn en contra : *I. Sr. Pla (CiU) (p. 1671).*

L'I. Sr. Ribó (PSUC) intervé per retirar les esmenes núms. 12, 13, 14, 15 i 17 (p. 1672).

Article 36

Article 37

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa (PSUC) (núm. 13, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 12).

Articles 38, 39, 40, 41 i 42

Article 43

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 14, de supressió)

Retirada abans (esmena núm. 12).

Article 44

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 15, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 12).

Text del Dictamen

Votació dels articles 36 al 44 : *aprovats per unanimitat (p. 1672).*

Article 45

Suprimir.

Article 46

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 16, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 3).

Article 47

Apartat 1

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 17, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 12).

Articles 48 al 58

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1672).*

Article 59

Apartat 3

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 18, de modificació)

Debatuda abans (esmena núm. 12).

L'I. Sr. Ribó (PSUC) intervé per retirar aquesta esmena llevat de la lletra a) (p. 1672).

Votació de la lletra a) de l'esmena : *rebutjada per 6 vots a favor, 92 en contra i 9 abstencions (p. 1672).*

Articles 60 i 61

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1672).*

Article 62

Esmena del G. Socialista (núm. 19, d'addició)

Article 63

Esmena del G. Socialista (núm. 20, d'addició)

L'I. Sr. García i Sáez (S) intervé per presentar tres esmenes transaccionals : una a l'article 62 i a l'esmena núm. 19; una segona a l'article 63 f) i a l'esmena núm. 20, i una tercera a l'article 74 (p. 1672).

L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix els textos (p. 1672).

Votació de les esmenes transaccionals als articles 62 i 63 : *aprovats per unanimitat (p. 1673).*

Text del Dictamen

Votació de l'article 63, llevat de la lletra f) : *aprobat per unanimitat (p. 1673).*

Articles 64 al 70

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1673).*

Addició d'un nou article

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 21, d'addició)

L'I. Sr. Ribó intervé per retirar aquesta esmena i la núm. 25 (p. 1673).

Articles 71, 72 i 73

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1673).*

Article 74

Esmena transaccional presentada abans (esmena núm. 19).

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 1673).*

Articles 75 al 78

Text del Dictamen

Votació : *aprovats per unanimitat (p. 1673).*

Article 79

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 22, de supressió)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC), juntament amb les esmenes núms. 24 i 27 (p. 1673).*

Decaiguda després (esmena transaccional d'addició d'un article 79 bis).

Esmena del G. Socialista (núm. 23, de modificació)

Decaiguda després (esmena transaccional d'addició d'un article 79 bis).

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 24, d'addició)

Debatuda abans (esmena núm. 22) i decaiguda (esmena transaccional d'addició d'un article 79 bis).

L'I. Sr. García i Sáez (S) intervé per presentar una esmena transaccional d'addició d'un article 79 bis (p. 1673). L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1673).

Torn a favor de l'esmena transaccional : *I. Sr. García i Sáez (S) (p. 1674).*

El M. H. Sr. Barrera (ER) intervé per a una qüestió d'orde (p. 1674).

Text del Dictamen

Votació (llevat de la lletra e) : *aprobat per unanimitat (p. 1674).*

Votació de l'esmena transaccional d'addició d'un article 79 bis : *aprovada per unanimitat (p. 1674).*

Article 80**Article 81**

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 25, de modificació)

Retirada abans (esmena núm. 21).

Article 82

Esmena del G. Socialista (núm. 26, de modificació)

Torn a favor : *I. Sr. García i Sáez (S) (p. 1674).*

L'I. Sr. Ribó (PSUC) intervé per defensar l'esmena núm. 10 i presenta una esmena transaccional a les esmenes núms. 10, 26 i al text de l'article 82 (p. 1675). L'I. Sr. Ribó (PSUC) lliura el text de l'esmena transaccional a la Mesa i l'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1675).

Votació de l'esmena transaccional al text de l'article 82 : *aprovada per unanimitat (p. 1675).*

Articles 83 al 86**Article 87**

Esmena i vot particular del G. Socialista (núm. 27, d'addició)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 22).

Articles 87 al 97

Text del Dictamen

Votació dels articles 83 al 97 : *aprovats per unanimitat (p. 1675).*

Article 98**Apartat 3**

Esmena del G. Socialista (núm. 28, de modificació)

Retirada abans (article 2).

Esmena i vot particular de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa (PSUC) (núm. 29, d'addició)

Torn a favor : *I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1676).*

Torn en contra : *I. Sr. Pla (CiU) (p. 1676).*

Votació : *aprovada per unanimitat (p. 1676).*

Apartats 3 i 4

Esmena i vot particular de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa (PSUC) (núm. 31, de supressió)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 3).

Esmena i vot particular de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa (PSUC) (núm. 32, de supressió)

Debatuda i retirada abans (esmena núm. 3).

L'I. Sr. García i Sáez (S) intervé per fer constar que l'esmena 33 a l'article 102 ha estat retirada (p. 1676).

Articles 99 al 102

Text del Dictamen

Votació dels articles 98 al 102 : *aprobat per unanimitat (p. 1676).*

Disposicions addicionals**Primera**

Esmena del G. Socialista (núm. 34, de modificació)

Torn a favor : I. Sr. García i Sáez (S) (p. 1676).

Esmena i vot particular de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa (PSUC) (núm. 35, de supressió)

L'I. Sr. Ribó intervé per retirar aquesta esmena i presentar una esmena transaccional a les esmenes 34, 35 i al text de la Disposició addicional primera (p. 1676) L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1676).

Votació : aprovada per unanimitat (p. 1677).

Segona a catorzena

Text del Dictamen

Votació : aprovat per unanimitat (p. 1677).

Addició de noves Disposicions addicionals

Esmena i vot particular de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa (PSUC) (núm. 36, d'addició)

L'I. Sr. Ribó n'anuncia la retirada, juntament amb l'esmena núm. 38 (p. 1677).

Esmena del G. p. del PSUC (núm. 37, d'addició)

Decalguda abans (esmena núm. 1).

Disposicions transitòries

Primera a desena

L'I. Sr. Ribó (PSUC) lliura a la Mesa el text d'una esmena transaccional presentada a l'esmena núm. 38 (p. 1677). L'I. Sr. Secretari Primer en llegeix el text (p. 1677).

Text del Dictamen

El M. H. Sr. President anuncia que l'esmena transaccional queda incorporada com a esmena tècnica a la Disposició transitòria cinquena (p. 1677).

Votació : aprovades per unanimitat (p. 1677).

Addició d'una nova Disposició transitòria

Esmena de l'I. Sr. Ribó i l'H. Sr. Espasa, del G. p. del PSUC (núm. 38, d'addició)

Retirades abans (esmena núm. 36 i esmena transaccional).

El M. H. Sr. President anuncia que hi ha per votar una esmena transaccional a l'esmena núm. 9, ja defensada (p. 1677). L'I. Sr. Secretari Primer en torna a llegir el text (p. 1677).

Votació : aprovada per unanimitat (p. 1677).

Disposicions final, derogatòria, títol de la Llei i subtítols

Text del Dictamen

Votació : aprovats per unanimitat (p. 1677).

La sessió se suspèn a les set en punt de la tarda i es reprèn a les vuit del vespre i nou minuts.

El M. H. Sr. President anuncia que resten incorporades per assentiment les esmenes de correcció tècnica proposades pels I. Srs. Ponents (p. 1677).

Votació final de la Llei : aprovada per 106 vots a favor, cap en contra i cap abstenció (p. 1678).

Explicació de vot : I. Sr. Pla (CiU) (p. 1678), I. Sr. Ribó (PSUC) (p. 1679), M. H. Sr. Barrera (ER) (p. 1680), H. Sr. Folchi (P) (p. 1680), I. Sr. Obiols (S) (p. 1681). L'H. Sr. Conseller de Governació intervé per fer unes precisions (p. 1682).

La sessió se suspèn a les nou del vespre i dos minuts.

SESSIÓ PLENÀRIA Núm. 33

La sessió s'obre a les cinc de la tarda. Presideix el M. H. Sr. President del Parlament, acompanyat de tots els membres de la Mesa, la qual és assistida per l'Oficial Major i el Lletrat Sr. Ferret.

Al banc del Govern seuen els H. Srs. Consellers de Governació, d'Economia i Finances, d'Ensenyament, de Sanitat i Seguretat Social, de Política Territorial i Obres Públiques, d'Agricultura, Ramaderia i Pesca, de Treball i de Justícia.

Ordre del dia

1. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local sobre la Proposició de Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, dels vots particulars i de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple.

2. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Agricultura, Ramaderia i Pesca sobre el Projecte de Llei de Cambres Agràries, i de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple.

3. Debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Economia,

Finances i Pressupost sobre el Projecte de Llei d'Habilitació d'un Crèdit Extraordinari per als Serveis Públics de Radiodifusió i Televisió, i de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple.

4. Debat i votació del Dictamen de la Comissió de Política Social sobre el Projecte de Llei de Prevenció i Assistència en Matèria de Substàncies que generen Dependència, i de les esmenes reservades per a defensar davant el Ple.

El Sr. PRESIDENT : Comença la sessió.

Aquesta Presidència ha de fer avinent que aquesta sessió ha estat convocada a petició de més d'una quarta part dels Diputats del Parlament, d'acord amb els preceptes reglamentaris, com consta en la convocatòria que hauran rebut els Il·lustres senyores Diputades i senyors Diputats.

Proposició de Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat

El primer punt del nostre ordre del dia és debat i votació del Dictamen de la Comissió d'Organització i Administració de la

Generalitat i Govern Local sobre la Proposició de Llei de la Funció Pública de l'Administració de la Generalitat, dels vots particulars i de les esmenes reservades per a defensar en el Ple.

Aquesta Presidència té el gust d'informar que la Comissió d'Organització i Administració de la Generalitat i Govern Local ha acabat els seus treballs i ha emès dictamen. Voldria saber també aquesta Presidència si algun Il·lustre membre de la Cambra ha estat encarregat per la Comissió de presentar el Dictamen. *(Pausa.)* No essent així, podem entrar, doncs, ja en el debat de la Proposició de Llei.

La primera esmena presentada és a l'article 2; per tant, proposo de votar primerament l'article primer. Si no hi ha cap dificultat, doncs, posem a votació aquest article primer.

Els qui estiguin a favor d'aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquest primer article ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara passem a l'article 2, apartat 2, al qual hi ha una esmena, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que és una esmena d'addició, i per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, farem un torn agrupant l'esmena —em refereixo a la numeració marginal— 1, 2 i 37, o sigui, esmena 2, vot particular número 2 i esmena 74. Números marginals, repeteixo, 1, 2 i 37.

Val a dir, de bell antuvi, que aquesta és la millor Llei, el millor text de proposició o projecte de llei que, al nostre entendre, passa per aquesta Cambra en aquesta legislatura, i ho volem dir com un preàmbul a l'explicació de vot, en reconeixement del treball que han fet tots els Grups parlamentaris i de l'esforç que ha fet el Consell Executiu i, en particular, el Conseller de Governació, per aconseguir un bon text sobre la funció pública. I n'hi hauria prou amb recordar que hem començat votant, en aquesta Llei, un article per unanimitat. M'està malament sortir tot seguit a defensar una posició discordant, en desacord amb la resta de la ponència i d'alguns Grups parlamentaris, amb una esmena a l'article 2.

Nosaltres considerem que aquesta Llei té algunes llacunes fruit no tant del seu procés d'elaboració, que tant de bo hagués fet d'exemple a altres proposicions i projectes en aquesta Cambra, sinó fruit de la legislació actual que limita les possibilitats de fer una llei de funció pública més desenvolupada a Catalunya. En aquest cas concret, ens referim al tema de les Corporacions locals. L'esmena marginal 1, numeració marginal 1, que proposem, precisament s'adreça a incloure en l'àmbit d'aquesta Llei el personal de les Corporacions locals; la número 2 s'adreça a suprimir que en la Llei es digui que no afecta el personal de les Corporacions locals, i l'esmena 37 explica com es pot aplicar aquesta Llei a les Corporacions locals, fins a quin punt pot ser d'aplicació directa, fins a quin punt pot ser d'aplicació supletòria.

L'àmbit de les Corporacions locals, al nostre entendre, s'esqueia plenament a ser inclòs en aquesta Proposició de Llei. Ho vam dir des del primer moment que encetàrem converses sobre aquesta temàtica amb el Grup majoritari, amb els altres Grups i amb el Consell Executiu. Se'ns va respondre, des del

Consell Executiu, que no era possible perquè no hi havia encara una llei de règim local. Bé, no ens farem pesats, perquè ja hem debatut temes referents al règim local, en aquesta Cambra, i en debatrem aviat. Ara existeix ja un text legal, vigent, de llei de bases de règim local, i no només ara, existeix des de bastant abans que la ponència finalitzés els seus treballs. Se'ns va dir que això, malgrat tot, no era propi d'aquesta Llei, sinó que seria propi d'una futura llei de govern local de Catalunya. Nosaltres, així i tot, considerem que és una temàtica a incloure en aquesta legislació, i l'única dificultat que hi trobem seria, o bé la Llei 30, Llei de Mesures sobre la Funció Pública a nivell d'Estat, o bé, precisament, la Llei de Bases de Règim Local. I, de nou, demanant perdó per si ens farem reiterats i pesats en aquest debat amb aquest argument, una i altra, Llei 30 i Llei de Bases, sabem que són acceptades en la filosofia del Grup majoritari d'aquesta Cambra i d'altres Grups importants d'aquesta Cambra, que són acceptades en la seva redacció actual, i, per tant, accepten el que nosaltres denominem condicionants en l'elaboració d'una Llei de la Funció Pública.

És per aquest motiu que, a l'hora de definir, com diu el text en el seu primer títol, a l'hora de definir l'objecte i àmbit de la Llei, considerem important incloure l'aplicació a les Corporacions locals, en la forma que aquí es recull, en el si de les nostres esmenes, de la forma que una nova Disposició addicional dissetena que proposem desenvolupa precisament i concretant com s'hauria d'aplicar a les Corporacions locals.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Hi ha algun torn en contra? L'Il·lustre Diputat senyor Pla té la paraula.

El Sr. PLA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en aquest torn en contra em veig obligat a precisar, després de les consideracions fetes pel portaveu del Grup del PSUC, la satisfacció per haver comprovat que el clima que hi ha hagut en la ponència i el clima que va continuar en Comissió continua avui aquí, al Ple, fent, com s'ha assenyalat, una de les lleis més importants d'aquesta legislatura.

Nosaltres mantenim una posició discordant amb l'exposició que ha fet el portaveu del PSUC, que arrenca del plantejament que fem nosaltres de la legislació únicament per a l'àmbit del personal al servei de la Generalitat, definint quins són els límits d'aquesta funció pública a Catalunya. Certament, venim condicionats, en primer lloc, pel text constitucional que, en el seu article 149.1.18, ja ens assenjala que les bases del règim estatutari dels funcionaris vindran assenyalades per l'Estat. L'article 9 del nostre Estatut ens concedeix una competència exclusiva per, a cavall d'aquestes bases que ens vénen donades per l'Estat, poder legislar —acte que estem fent avui aquí— la nostra llei de la funció pública. Nosaltres, però, hem considerat que havíem d'excloure l'àmbit del règim local per un conjunt de raons que passaré a assenyalar seguidament. La Llei 30, de 2 d'agost de 1984, estableix una sèrie de normes bàsiques per a totes les Administracions públiques. Posteriorment, la Llei 7/85, de 2 d'abril, Reguladora de les Bases de Règim Local, regula la funció pública local amb una concepció de bases que dissenyen un sistema de funció pública amb sensibles diferències que pot tenir l'Estat i les Administracions autonòmiques. Certament, diem nosaltres que el concepte «base» està molt ampliat, perquè segons diu el seu article 90.2, «corresponde al Estado establecer las normas con arreglo a las cuales hayan de

confeccionarse las relaciones de puestos de trabajo, descripción de puestos de trabajo, tipo, y las condiciones requeridas para su creación, así como las normas básicas de la carrera administrativa, especialmente por lo que se refiere a la promoción de funcionarios de niveles y grupos superiores».

Quant a la normativa aplicable a l'article 92 de la Llei de Bases de Règim Local, diu : «los funcionarios al servicio de la Administración Local se rigen, en lo no dispuesto por esta Ley, por la legislación del Estado y Comunidades Autónomas, en los términos del artículo 149.1.18 de la Constitución». Tret aquest context que he volgut reiterar aquí, com a base dels dos textos legals que han estat citats, la Llei 30 i la Llei de 7 d'abril, que estableix les bases del règim local, passarem, tot considerant el que jo els acabo de llegir, a una anàlisi de dret comparat. Totes les lleis que informen la funció pública de l'àmbit local o de l'àmbit de les Administracions autonòmiques, en el dret continental, tenen menys marge quant a capacitat legislativa en l'àmbit del règim local. Altra cosa seria la consideració del dret anglosaxó, en què fixa, anant per uns altres paràmetres en elaborar les filosofies que informen les seves tesis doctrinals en ciència de l'Administració, a elaborar un marge semblant entre la funció pública de l'Estat o de la Comunitat Autònoma i la funció pública local. No ens hem d'estranyar que la Llei de Bases de Règim Local tingui uns marges més condicionats que la Llei de Mesures de la Funció Pública, de 4 d'agost del 84. El dret continental que informa el dret administratiu espanyol i tota la normativa que es desplega en aquest marc és, precisament, el dret francès, que condiciona molt aquest àmbit i que, per analogia, el legislador, en l'àmbit de l'Estat espanyol, ha acotat unes tesis que ja hem esmentat en reiterades ocasions en aquesta Cambra.

Finalment, s'ha de dir que l'aplicació de la Llei de la Funció Pública de Catalunya a l'Administració local, tal com voldria que fos feta el portaveu del Grup parlamentari del PSU, no abastaria tot l'àmbit de la funció pública local, ja que, de totes maneres, hi ha determinats temes, sigui perquè l'Estat se n'ha atribuït, com he dit abans, prèviament la competència o per altres motius, quedarien fora. I els esmentaré, per acabar, com a última rúbrica a aquesta argumentació del nostre vot en contra de l'esmena presentada pel PSUC, cinc punts. Primer, l'atribució de competències als diferents òrgans de l'Administració local; segon, l'estructura i l'organització de la funció pública; tercer, la plantilla del personal i la relació pròpia dels llocs de treball; quart, el sistema de mobilitat dels funcionaris, i, cinquè, la diferenciació que hi ha entre ambdues Administracions pel que respecta al tema de l'oferta d'ocupació pública.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a passar a la votació, suposo, de les dues esmenes conjuntament, eh?

Bé, els qui estiguin a favor d'aquestes dues esmenes presentades pel Partit Socialista Unificat de Catalunya, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes esmenes han estat rebutjades per 5 vots a favor, 107 en contra i cap abstenció.

Ara, hem d'advertir, abans de passar a la votació del text del Dictamen, que en aquest article hi ha una esmena tècnica que,

presentada pels Grups, ens llegirà ara l'Il·lustre Diputat senyor Secretari Primer.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena tècnica, presentada per tots els Grups parlamentaris, a l'article 2 punt 4 : «Mentre no es creïn els cossos i escales de la Generalitat, i per adaptar-se a les peculiaritats del personal docent sanitari, investigador, de seguretat i penitenciari, mitjançant normes específiques, es podran aplicar...», i continua igual la resta de la Disposició.

El Sr. PRESIDENT : Bé, suposo que no hi ha cap inconvenient a acceptar aquesta esmena tècnica.

Vist això, anem a votar el text del Dictamen per a aquest article, amb la inclusió de l'esmena tècnica.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest article del text del Dictamen, ha estat aprovat per unanimitat dels presents. Ara hi ha una esmena... (Ll. Sr. García i Sáez demana per parlar)... ah, perdó, digui, digui.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Senyor President, per comunicar-li que en la lectura ara del Butlletí hem observat que hi ha dos errors, que fan referència a l'article 5, esmena número marginal 4, que el meu Grup creu que ja havia retirat, i l'esmena a l'article 98, número marginal 28, que així mateix pensem que havíem retirat.

El Sr. PRESIDENT : Bé si no ho interpreto... perdó, hi ha alguna cosa més encara? No. Si ho interpreto bé, és que l'esmena número 4 ha estat retirada, no? I que l'esmena número 28, també retirada, oi? Bé, moltes gràcies.

De tota manera, abans d'arribar a aquest punt, tenim una esmena al Títol II, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, número 3. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Des de l'escó, senyor President. Aquest és un text que també agruparem amb els números marginals 3 —el que ens ocupa—, el 16, el 30, el 31 i el 32.

Tot es refereix a la mateixa temàtica, a les classes de personal, que per a nosaltres hauria de ser bàsicament funcionaris i laborals. O sigui, nosaltres estem en contra de mantenir la figura de l'interí.

En el punt 3 marginal, nosaltres presentem tot un text alternatiu al Títol II, d'acord amb aquesta filosofia.

En el punt 16, ens referim al personal laboral no permanent, a través de la convocatòria pública amb proves selectives, llevat dels casos d'urgència.

I en els punts 30, 31 i 32, consegüentment amb l'anterior, suprimim tota referència a l'interinatge.

Per què aquesta oposició a la figura de l'interí? Bé, nosaltres estem per una progressiva homogeneïtzació de la funció pública, que donaria com a resultat l'existència només de dues classes de personal, la dels funcionaris i la del personal laboral. Podríem citar aquí declaracions de polítics catalans destacats, alguns d'ells amb representació parlamentària al Congrés de Diputats, de Grups aquí majoritaris, allà minoritaris, que coincideixen amb aquesta mateixa idea, quan ens diuen que ells també estan per una Administració on solament hi hagi personal laboral i funcionaris.

És evident que, si es contempla la figura «eventual», que no entra ja en la definició de personal, que no és funció pública,

que és un cas rar, però que això no ha de permetre, al nostre entendre, l'eternització de l'interinatge. Sabem que per llei —i de nou per la Llei 30, i l'anirem trobant pràcticament en cada article d'aquesta Llei— hi ha obligació de convocatòria pública anual per evitar, en principi l'interinatge. No hi ha cap garantia que la convocatòria pública signifiqui adjudicació de totes les places i, per tant, supressió de l'interinatge.

Nosaltres, per aquests motius, mantenim aquests principis, per deixar a la llei només dues classes de funció pública, els funcionaris i el personal laboral.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Pla.

El Sr. PLA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, breument, per fer aquest torn en contra que el Grup parlamentari del PSUC ens ha exposat amb la voluntat d'excloure les figures del personal eventual i interí.

Nosaltres creiem que aquestes dues figures poden ser de gran utilitat per a un funcionament àgil de l'Administració. El recel exposat aquí pel Portaveu del PSUC que l'interinatge es perpetui queda salvat en la nova legislació, amb el contingut propi de la llei, amb l'imperatiu que s'assenyala en el seu articulat que, anualment, s'ha de fer l'oferta d'ocupació pública. Per tant, aquesta pràctica viscuda que els interinatges anaven successivament empalmant-se un any rere un altre any, i així, quan contemplem les transitòries hem hagut d'incloure dins les proves d'accés a la funció pública, recollint l'imperatiu que ja ens havia donat la Llei 4, de Mesures Urgents sobre la Funció Pública, l'accés d'aquests interins que porten dos, tres, quatre anys en aquesta situació, això, d'acord amb la legislació que nosaltres ens anem a dotar, i d'acord també amb les bases que se'ns han assenyalat des de la Llei 30, l'oferta anual d'ocupació salva i exclou totalment aquests temes.

D'altra banda, ens sembla també necessari fer una diferenciació entre el personal funcionari i el personal laboral, d'aquell altre personal no permanent que anomenen els Consellers com a càrrecs de confiança —aquí faig referència puntual al personal eventual de nominació del text del Dictamen que ve, i que se'ls sotmet a l'aprovació—, per una qüestió molt puntual i esclaridora.

Aquest personal eventual, de tota manera, és un personal que nomenat pels càrrecs executius del Govern, roman sempre a disposició, són els càrrecs que nomena un Conseller i que cessen amb el Conseller. Són els càrrecs de confiança que en totes les Administracions públiques queden contemplats, i que nosaltres els hem volgut tipificar com a personal eventual, per evitar que quedés emmascarat amb qualsevol altra figura.

Creiem, així, que és millor definir-ho, i tal com ja fem en el text del Dictamen que se'ls sotmet a aprovació, podem delimitar aquestes situacions.

L'article 5, posteriorment, determina quina és la condició del funcionari eventual, que mai pot ser mèrit per a l'accés a la condició de funcionari de la Generalitat. Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a posar... (*Ll. Sr. Ribó demana per parlar.*) ah, perdó, digui, senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, una precisió per contradiccions, i un anunci quant a la votació, si m'ho permet.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, no he entès el que deia.

El Sr. RIBÓ : Sí, demano la paraula per a una precisió per contradiccions i per anunciar una retirada de cara a la votació.

El Sr. PRESIDENT : Bé, li prego que molt breument, senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Sí; quant a contradiccions, nosaltres no estem per la desaparició del personal eventual, al contrari, en una esmena concreta proposem com s'hauria de regular rarament. No el considerem funció pública, aquesta és la diferència amb la filosofia del text; la considerem eventual, una figura rara que, com s'ha dit molt bé, políticament desapareix amb un govern que políticament té una durada.

I la precisió és que, com que de nou topem amb la Llei 30, nosaltres anunciem la retirada de totes aquestes esmenes.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores no cal votar-ho. Anem, doncs, tenint en compte la retirada anunciada del Grup Socialista, de l'article número 5, anem a fer la votació del text del Dictamen, no solament per a aquest títol segon, que queda ja sense dificultats, sinó també per als articles 3 al 9. Per tant, anem a fer aquesta votació fins a l'article 9 inclòs.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquest grup d'articles, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquests articles que s'han anunciat ha estat aprovat per 106 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Ve, ara, una esmena a l'article 10, presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, també des de l'escó; agruparem amb el número marginal 5, que és aquesta que ara ens ocupa, la 6, la 7 i l'11.

En l'esmena 5, nosaltres proposem suprimir la Comissió Tècnica de la Funció Pública —suprimir-la del text de la llei—, i crear les comissions tècniques de Departaments, citar-les, en aquest cas.

En l'esmena 6, precisem les competències del Consell Executiu.

En l'esmena 7, precisem que la funció pública hauria de dependre del Conseller de Presidència, no —com diu la Llei ara— de la Conselleria que disposés el Consell Executiu.

I en l'11, nosaltres desenvolupem la figura de la comissió tècnica del Departament.

Nosaltres creiem que ja hem fet un pas endavant respecte a l'actual Administració de Catalunya quan hem elevat amb aquesta Proposició —i aquí, de nou recuperem el fil dels aspectes més positius d'aquesta Proposició— la categoria de secretari general el cas de la funció pública.

Nosaltres voldríem que això s'adscrivis a Presidència, no per provocar cap remodelatge de carteres ni de Departaments, malgrat que algun diari n'ha parlat, que era possible que la funció pública, juntament amb alguna persona, fos objecte de canvis de Departaments. Nosaltres no ens deixem portar per aquests rumors, i precisament per evitar que no vagi en funció de persones el tema de la funció pública, ni de remodelatges, considerem que és una qüestió que pertany al nivell que ja se l'ha col·locat, a diferència del que és ara, a Presidència.

Nosaltres considerem, a més, que això és bo que es digui en

una llei, amb un símil al que diu ja l'Estatut Interior de Catalunya, o la Llei del Parlament, del President i del Consell Executiu, i és la necessària legislació, reserva legal de l'adscripció de Departaments.

En aquest sentit, nosaltres creiem que seria un pas endavant, amb legislació comparada a la mà, que s'admetés aquesta figura. És més, en la ponència hi van haver discussions respecte a això, amb un plural posicionament sobre aquesta qüestió.

Nosaltres creiem, en segon lloc, que la Comissió Tècnica de la Funció Pública és sobrera en aquesta llei. La Comissió Tècnica de la Funció Pública, és la comissió que se'n diu, en termes d'Estat, de subsecretaris i aquí de secretaris generals de Conselleries. Bé, això ja funciona, i no per funció pública, funciona per a tots els afers del Govern, sortosament, i prepara les reunions del Consell Executiu. Doncs, bé, no hi ha cap necessitat d'eleva-la a un òrgan de la funció pública.

I, en canvi, amb sorpresa nostra, no entenem el rebuig a la figura de la comissió tècnica de departaments. Si les senyores Diputats i els senyors Diputats —com sabem— han llegit amb atenció el Dictamen, hauran vist que nosaltres proposem una figura adreçada a la racionalització de la funció pública a cada Departament, a incrementar la productivitat dels Departaments, a incrementar l'eficàcia en el seu funcionament, a corresponsabilitzar tots els seus integrants per anar a una funció pública diferent de l'actual, que, com tots reconeixem, arrossega massa defectes.

Nosaltres sabem que avui es dona la figura d'una negociació —encara aquest mot a vegades fa por en l'àmbit del Govern— amb els secretaris generals de les Conselleries per part de la funció pública, i fins i tot s'ha dit que s'hauria d'acotar el poder que han arribat a assolir alguns secretaris generals tècnics en aquesta negociació; bé, justament en aquesta direcció, nosaltres proposem que hi hagi, junt amb els altres òrgans de personal —que no se'ns digui que això pot representar suprimir altres òrgans— que ja es reconeixen a la funció pública, serviria justament per acotar el que avui es reconeix com un error en l'Administració. Si ja passa avui, si és un clam a la línia de racionalització, si va a la filosofia —que m'estalvio de citar, ja els la citaré més endavant— d'algun alt dirigent de Convergència i Unió sobre una nova funció pública, no entenem —ho repetim, que és una filosofia que nosaltres defensem tant com el qui més— que no sigui acceptada en aquesta llei.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Illustre Diputat senyor Pla.

El Sr. PLA : Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats, també des de l'escó i breument, assenyalant, en primer lloc, que en la primera part de la seva intervenció el senyor Ribó ha fet al·lusió a l'esmena on estableix la funció pública en el marc de dependència orgànica de Presidència. Nosaltres en aquest punt —com vostè ha dit—, hi va haver debat en ponència, com en tantes altres coses, és una llàstima que en aquest punt el Grup del PSUC no tingués el nivell de comprensió que va tenir el Grup Popular, que tenia presentada també una esmena i que l'ha retirada, en aquesta mateixa direcció, intentant, doncs, establir la dependència orgànica Funció pública-Presidència, atès que l'argumentació que nosaltres varem fer, que és la que jo ara reiteraré molt breument aquí, és en matèria de funció pública nosaltres no estem en contra que

pugui anar a Presidència la Direcció General de Funció Pública, concretament. Deixem les portes obertes. L'únic que fem és reiterar aquella voluntat que expressa la Llei 3 de 1982, del President, del Consell Executiu i del Parlament, en el seu article 79, que deixa una discrecionalitat al Consell Executiu per poder agrupar, dividir, suprimir, Conselleries, i l'exercici de determinades competències poder-lo aplicar a aquesta o l'altra Conselleria, o al Departament de Presidència.

Nosaltres creiem que, amb una Generalitat postestatutària, des de 1980, nosaltres ens trobem amb l'exercici de l'acció de govern en matèria de funció pública, un tema nou per a l'Administració de Catalunya, el que nosaltres volem, en aquest cas, és que, de la mateixa manera que hem tingut molta cura des del Parlament, i aquí hi havia hagut intervencions al llarg de 1981 i de 1982 que sí que podíem fer el Dictamen que avui portem a l'aprovació d'aquesta Cambra, a cavall de les velles bases de les lleis de l'Estat, plenes de llacunes i contradiccions, però aquí hi havia hagut qui havia defensat que es podia fer una llei a cavall d'aquesta normativa, i per prudència política, tots els Grups d'aquesta Cambra han esperat el moment en què l'Estat havia definit les bases d'una manera nítida per poder fer aquesta Llei, per buscar una estabilitat, nosaltres deixem que no s'envaeixi aquesta discrecionalitat, deixant el text aquesta mà lliure a l'acció del Govern de la Generalitat, per poder situar en la Conselleria competent en matèria de funció pública, la Direcció General competent.

Per altra banda, vostè ho ha assenyalat, nosaltres hem donat un rang superior a la Direcció General de la Funció Pública, perquè pogués tenir, diguem, aquesta elevació per a la seva coordinació, i així arribem a parlar de les comissions tècniques que vostès situen en els Departaments, quan nosaltres creiem que la comissió tècnica de la funció pública és un instrument bàsic per a l'acció del Govern en matèria de funció pública. I veiem una, una i única, comissió tècnica de funció pública, perquè un dels aspectes principals que hem abonat en aquesta Llei és el tractament interdepartamental en matèria de funció pública, en matèria, per tant, de personal. I, per altra banda, nosaltres —a vostè li ho voldria aclarir— discrepem d'aquesta manera que vostè vol tipificar l'acció dels sindicats en el si de l'Administració, quan vostè assenjala en la seva esmena que els sindicats, conjuntament amb la Secretaria General de cada Departament, parlant vostè d'aquestes comissions tècniques de Departament, participarien en la racionalització de la feina. Bé, senyores i senyors Diputats, nosaltres, havent fet una curiosa lectura del conveni de l'OIT en el seu article 151, no hem vist que el personal al servei de les administracions públiques tingui aquestes competències. No diem que un altre dia no les puguin tenir, però que, avui per avui, aquest no és un tema com per dir que nosaltres l'hem de tenir com a acceptat.

És per tots aquests motius, senyor President, senyores i senyors Diputats, que el nostre Grup votarà en contra de les esmenes defensades abans pel Grup del PSUC.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem a passar a votació, doncs, l'esmena número 5 a l'article 10.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat refusada per 6 vots a favor, 102 en

contra i 9 abstencions.

Anem ara a la votació del text del Dictamen per a aquest article número 10.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquest article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquest article ha estat aprovat per 112 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Ara som a una esmena que ja ha estat defensada, i, per tant, contradita, a l'article 11. Anem a votar, doncs, aquesta esmena.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 112 en contra i cap abstenció.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 11.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article ha estat aprovat per 111 vots a favor, cap en contra i 6 abstencions.

Anem ara a la votació d'una esmena ja defensada, i combatuda, a l'article 12.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena ha estat rebutjat per 6 vots a favor, 103 en contra i 9 abstencions.

Ara anem a la votació del text del Dictamen per a aquest article 12.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui voten en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquest article, segons el Dictamen, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara hem de votar els articles 13 i 14, que no tenen esmena. Ah, perdó!, el 14 és un dels suprimits. L'article 13, segons el text del Dictamen.

Que tinguin la bondat de posar-se de peu dret els qui estiguin a favor d'aquest text.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article 13 ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

A l'article 15 hi ha dues esmenes, una del Partit Socialista Unificat de Catalunya i l'altra del Grup Socialista.

Per a defensar la primera, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, amb aquesta esmena 8 —esmena 12 de l'article 15—, nosaltres només volem defensar l'apartat 2.a), aquell que diu en concret : «En particular correspon al Consell Català de la Funció Pública informar de

forma preceptiva els avantprojectes de llei, així com les disposicions de rang superior, referent al personal de les administracions públiques catalanes.» I hauran notat que l'única diferència és la preceptivitat d'aquests informes.

Nosaltres creiem que si creem un òrgan amb una solemnitat important, amb el relativisme que cal situar la temàtica, com és el Consell Català de la Funció Pública, és bo que el Consell Executiu es vegi obligat a consultar-li aquelles disposicions que tenen, o volen, o pretenen tenir rang de llei, o altres de rang superior. No parlem d'informe vinculant, sinó la preceptivitat d'aquesta consulta, seria prestigiar la tasca d'aquest Consell de la Funció Pública, no en un sentit formal, sinó sentint l'opinió col·legiada, important, a l'hora de legislar sobre el tema de la funció pública. Sabem que això no existeix en el Consejo Superior de la Función Pública al nivell de l'Estat, sabem que la Llei 30 que regula aquest Consejo tampoc obliga el Govern de l'Estat a demanar preceptivament informes, i se'ns pot contestar que no hem de ser més papistes que el Papa, que no hem d'anar més lluny que el Consell de la Funció Pública al nivell de l'Estat. Jo crec que sí, que donaríem un exemple de racionalitat, com estem dient, i innovació de la funció pública a Catalunya, si anéssim més enllà del que ha fet el Govern del PSOE a nivell d'Estat —i la majoria del PSOE—, buscant la preceptivitat que tots els representants d'un ampli ventall de sectors, des del Govern fins a les administracions públiques, fins als representants del personal, puguin donar la seva opinió sobre les disposicions legislatives.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Pla.

El Sr. PLA : Des de l'escó, senyor President. La defensa que acaba de fer el portaveu del Grup del PSUC té la seva lògica si atenem les exposicions anteriors. El Grup del PSUC contemplava en les seves esmenes anteriors la supressió de la comissió tècnica de la funció pública, que, per a nosaltres, és la que ha d'informar preceptivament els avantprojectes de llei del Consell Executiu. Vostès coneixeran que la Llei de Procediment Administratiu ja assenyala que els informes amb aquests organismes, amb tots els organismes que poden ser cridats a consulta, poden ser preceptius o no. Nosaltres voldríem remarcar que quan la institució, com feia al·lusió el portaveu del PSUC, està prestigiada, quan informa, el pes moral que té el reconegut prestigi de la mateixa institució, ja condiciona, i no cal, en aquest cas, situar un mandat imperatiu que nosaltres creiem innecessari, tot havent al·lusió que ja nosaltres en la comissió tècnica de la funció pública contemplem aquest mandat imperatiu.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé, ara caldria demanar a l'Illustre representant del Grup Socialista que defensi la seva esmena.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Gràcies, senyor President, des de l'escó mateix. També per dir que l'esmena, malgrat l'article 13, el punt marginal 9, només fa referència, senyor President, a l'apartat 4, lletra f), que tractaré d'explicar breument.

Som davant del Consell Català de la Funció Pública, que, com les senyores i els senyors Diputats saben, és l'òrgan superior col·legiat de consulta, participació, proposta i informe en matèria de funció pública de les administracions públiques de

Catalunya. És un article introduït, que ja s'ha comentat amb un extens i ampli debat i diàleg en el procés de Ponència i Comissió. Per tant, és un article que s'ha anat, podríem dir-ne, fabricant, al llarg de la discussió, en què han quedat pendents alguns temes, un dels quals és el que pretenc defensar.

El Consell Català de la Funció Pública és un òrgan tripartit, compost per representants de l'Administració, del Govern de la Generalitat, de les corporacions locals, i de les centrals sindicals. Vostès poden veure que la constitució d'aquest Consell queda supeditada, òbviament, a la celebració de les eleccions sindicals en l'àmbit de la Generalitat.

Nosaltres, atès aquest problema que planteja la regulació de l'article 13, havíem fet una esmena per donar solució a aquest problema, i que el Consell Català de la Funció Pública es pogués constituir d'immediat, atesa la importància de la regulació i del contingut de les funcions que queden atribuïdes a aquest important organisme.

És per això que nosaltres hem pensat que, com a òrgan de les Administracions públiques de Catalunya, i no, per tant, com a òrgan estrictament representatiu del personal al servei de la Generalitat, per al qual la llei destina un altre mecanisme de representació, hem pensat —torno a insistir— que la representació dels treballadors vingués vehiculada a través de les centrals sindicals que avui assessoren el Consell Executiu a través de l'únic organisme de participació constituït en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, com és el Consell de Treball.

És per aquest principi, de representació dels treballadors i de donar solució al problema transitori de la manca de celebració d'eleccions sindicals en l'àmbit de l'Administració de la Generalitat, que hem defensat aquesta lletra f) a l'apartat número 4, tot i essent conscients que, tal com he anunciat, del procés de diàleg de debat que hem tingut obert i transparent al llarg de la Ponència i la Comissió han sortit posicions diverses, que ja anunciem que, en tot cas, són en un procés de transacció, que espero que pugui ser presentada immediatament.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. *(L'I. Sr. Ribó demana per parlar.)* Ah, perdó, el senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, no per a un torn en contra; per presentar a la Mesa una transaccional a l'esmena 9, punt 4. f) respecte el text de la Ponència, que significaria una nova Disposició, que, si la Mesa l'admet a tràmit i tots els Grups parlamentaris l'admetessin, demanaria un torn per defensar-la, i que fos votada després en el seu lloc corresponent de Disposició transitòria.

El Sr. PRESIDENT : Vol fer el favor de fer arribar a la Mesa aquesta esmena? *(L'I. Sr. Ribó lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional.)* Gràcies.

Bé, és de suposar que això està signat pel Grup presentant. Si vol fer el favor de llegir, senyor Secretari, el text, per veure si s'accepta...

El Sr. SECRETARI PRIMER : «Mentre no se celebrin les eleccions sindicals previstes en l'article 15 d'aquesta Llei, els cinc representants de les organitzacions sindicals i associacions de funcionaris en el Consell Català de la Funció Pública seran designats per aquestes organitzacions, d'acord amb els resultats de les eleccions sindicals celebrades en l'àmbit de les Admi-

nistracions públiques catalanes, en proporció a la seva representativitat.»

El Sr. PRESIDENT : Hi ha alguna observació a l'admissió d'aquesta transaccional? *(Pausa.)* Bé, per a un torn a favor, l'Il·lustre Diputat senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Sí, senyor President, sabem que això segurament, si la Mesa ho creu, s'hauria de votar en les transitòries. Nosaltres creiem que el senyor García ha situat un problema important damunt la taula, que és la inoperativitat del Consell Superior de la Funció Pública si no es dona sortida a la representativitat dels seus possibles membres.

Nosaltres, en aquest sentit —i subratllant el problema, que és la inexistència d'eleccions sindicals, que no estan previstes encara en la Llei—, creiem que perquè no es paralizzi aquest Consell Superior de la Funció Pública, o no pugui constituir-se per manca d'una part de la seva representació, és bo, tal com diu la transitòria, que s'aproximi aquesta representativitat a través de la proporcionalitat que es pot deduir de les eleccions celebrades ja en les Administracions públiques catalanes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, per a un torn en contra? *(Pausa.)* No hi ha torn en contra. Bé, aleshores, jo voldria preguntar a l'Il·lustre Diputat senyor García si l'admissió en principi d'aquesta esmena, o la votació d'aquesta esmena, representa la retirada de l'esmena socialista, que acaba de defensar el senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ *(de l'escó estant)* : Efectivament, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Així mateix; molt bé. Aleshores, anem a sotmetre a votació aquesta esmena transaccional... Ah, té raó, no, perdó, hem quedat de deixar-la per al final.

Votem l'esmena defensada pel senyor García, del Grup Socialista... *(remor de veus)* *(L'I. Sr. Ribó s'aixeca per parlar.)*

El Sr. RIBÓ *(de l'escó estant)* : Senyor President, caldria votar l'esmena número 8, quant a preceptivitat dels informes.

El Sr. PRESIDENT : D'acord, d'acord. Doncs, anem a votar l'esmena número 8, de l'article 15, defensada pel senyor Ribó del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

L'esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 103 en contra i 6 abstencions.

Ara, anem al text del Dictamen per a aquest article 15.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a l'article 15... Al 16 no hi ha esmenes; creuen que podem votar-los conjuntament? Hi ha alguna objecció a votar-los conjuntament? No; doncs, votem-los conjuntament.

El text del Dictamen per als articles 15 i 16 és el que es posa ara a votació.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Doncs, aprovat això per unanimitat dels votants.

Tenim, ara, unes esmenes números 10 i 11, que representen l'addició de nous articles, que serien naturalment 16 bis i 16 ter. L'Il·lustre representant del Partit Socialista Unificat de Ca-

talunya és invitat a fer la defensa del 10, perquè de l'11 crec que ja ha estat feta.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, demanaríem que com que el contingut de l'esmena 10 es refereix a tota la temàtica de la representació del personal, fos apartada fins arribar a l'esmena 26, que és la 61 del Grup Socialista, després d'haver sentit aquesta esmena a l'article 82, per fer un debat comú sobre la representació.

El Sr. PRESIDENT : Bé, no hi ha inconvenient perquè com que, a més, no hi ha text del Dictamen, perquè es tracta d'una addició... no hi ha inconvenient. Bé. Aleshores, passem a la votació del Dictamen per als articles que van... (*Pausa.*) Ah, sí, perdó. L'esmena 11, que ha estat defensada i combatuda, anem a sotmetre-la a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena, que representa l'addició d'un nou article, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 111 en contra i cap abstenció.

Ara, anem a la votació d'una sèrie d'articles que no tenen esmenes, que són els articles del 17 al 35.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen per a aquests articles, del 17 al 35, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles, del 17 al 35, ha estat aprovat, segons el text del Dictamen, per unanimitat dels presents.

Passem, ara, a l'article 36, que té una esmena del Partit Socialista Unificat de Catalunya, que ja ha estat defensada i combatuda. Anem a posar-la, doncs... (*Pausa.*) No? Ah, no ho ha estat? Bé, perdó, doncs. El senyor Ribó, l'Illustre senyor Ribó té la paraula per a defensar-la.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, agruparem el número 12, el 13, el 14, el 15, el 17, el 18 i el 36. S'inclou aquí tota la temàtica de selecció, formació i Escola d'Administració Pública de Catalunya. I ho dic amb molta satisfacció mirant el senyor Escudé, amb el qual hem tingut les nostres discussions en els debats pressupostaris sobre aquest tema, i les recuperem en part avui.

Tothom sap en aquesta Cambra que el nostre Grup, si més no com el que més, mostra insatisfacció per l'actual Escola d'Administració Pública de Catalunya. He dit com el que més; hi ha —segurament— Grups que en mostren menys, i Grups que no en mostren cap. Nosaltres ens creiem que a Catalunya hi ha una Escola d'Administració Pública, o que hi hauria de ser. Amb el que no estem d'acord és amb l'actual situació de l'Escola, les funcions que té i com les desenvolupa.

Nosaltres, en l'esmena 12, proposem, on se cita el paper de l'Escola, la presència de representants del personal en els òrgans seleccionadors. En les esmenes 13 i 14, proposem suprimir la figura del concurs com una forma d'accés a la funció pública. I en l'esmena 15, proposem una alternativa al concurs. L'esmena 17 torna a ser reiterativa respecte a la presència en els òrgans de selecció, i en l'esmena 18 proposem la promoció de la funció pública interna, mitjançant concurs, quan es tracti de la categoria superior d'un cos a la inferior del cos immediatament superior, i no és cap joc de paraules. I, a l'últim, en l'es-

mena 36 incloem tot el nostre text alternatiu a una llei sobre l'Escola de l'Administració Pública.

Començarem pel tema de la presència dels representants del personal en els òrgans de selecció. Tothom sap que ja existeixen figures similars en els òrgans de contractació; hi ha representació del personal en els òrgans que adjudiquen la contractació laboral. És una figura que té una ampli recull en el Dret comparat —no sé si en el saxó, però sí en el francès. És una figura que ha servit per millorar l'Administració en els objectius que hem citat abans, de racionalitat i eficàcia. Doncs, bé, fent un pas endavant, la voldríem incloure en els òrgans de selecció per a l'accés a la funció pública. Per què no a les proves? S'ha donat un cas, justament al nivell de l'Estat, fa molt pocs dies, en unes proves per a l'Administració de l'Estat, amb una filtració de textos d'examen i amb un cert escàndol, que —reconegut per algun important tractadista en la matèria— s'hauria pogut evitar amb figures com la que nosaltres proposem.

En segon lloc, nosaltres proposem que s'acabi la discriminació del concurs respecte a la funció pública, reconeixent —ho repetim, i així es veurà en algunes votacions— que en aquest text, i amb un gran treball de Ponència, s'ha acotat molt aquesta figura del concurs. El que ens sorprèn és que els Grups proposants, sobretot el Grup del Govern, estigui d'acord amb el concurs per a accedir a la funció pública, i no estigui d'acord amb el concurs per a la promoció interna.

Se'ns ha dit que el problema de posar a concurs la promoció interna —i, perquè algú ens entengui, vol dir perquè un que ja és funcionari pugui progressar, tenint tota la titulació, en l'escala funcional—, se'ns ha dit que això no és possible perquè costaria molt determinar el barem de mèrits per deixar progressar aquest funcionari.

Diu Miquel Roca i Junyent, en una entrevista publicada a la revista *Muface* —Mutualidad General de Funcionarios Civiles del Estado—, en data de juny del 85 —potser se'm dirà que el trec de context, no voldria citar tot el paràgraf, perquè és molt extens, és una entrevista que té cinc planes—, diu : «Lo que debe distinguir a unos funcionarios de otros es la función que realizan, y no el estatus en razón del título.» I, a partir d'aquí, s'estén en la conveniència de promoció dels funcionaris a través dels seus mèrits.

Però és que nosaltres, anant més enllà que el senyor Miquel Roca i Junyent, assegurem que tingui la titulació en aquesta promoció, i no entenem per què es vol tancar la porta a la Llei de la Funció Pública de Catalunya a aquesta promoció interna, que aniria en aquesta filosofia que abans he esmentat —i que, ho repeteixo, no anem a llegir sencera, potser la retrobarem en altres articles—, no l'anem a tancar la porta al que seria un lliure desenvolupament del funcionari al llarg de la seva carrera amb un continu ascens als diversos nivells.

I, per últim, se'ns ha dit també que els barems són difícils, i jo també voldria afegir un altre argument, com és possible argumentar que és difícil posar barems per promocionar els que ja són funcionaris i, en canvi, es troba molt fàcil posar barems per als que han d'entrar a la funció pública, encara que siguin casos excepcionals. Amb més raó, en casos excepcionals. Resulta que es diu : el concurs —repetim, és positiu que s'hagi acotat tant— el reservarem per a les grans llumeneres. Qui serà el que posarà el barem per a les grans llumeneres? Aquí està la

dificultat. És molt més fàcil posar barems per als qui no són tan llumeneres, amb perdó per a la resta de funció pública, que no pas posar els barems per a les grans llumeneres, a no ser que es pensi en un retrat robot, com de vegades ens ha acostumat l'actual Consell Executiu, quan convoca places, que el concurs porta tals barems, que només falta la fotografia del candidat, per saber qui ocuparà aquella plaça. Però és que no és de promoció, en aquest cas, el que vostès defensen. Defensen d'accés a la funció pública, d'adquisició de categoria de funció pública, hi ha els nivells de la funció pública. És un contrasentit, al nostre entendre, que s'admeti això, i no es vulgui admetre, quan un ja és dins de la funció pública, que es pugui promocionar, repeteixo, freqüent a freqüent en dos nivells, quan té la titulació d'acord amb un concurs de mèrits.

No ens val l'argument que els contradictoris som nosaltres, que no volem el concurs per accedir a la funció pública, que volem la promoció. Ens haurà d'admetre tothom que és menys important, té menys força vinculant l'acte de promoció, que l'acte d'adquisició d'uns drets a mida, com són els drets de la funció pública, a no ser que s'incorri en un dels greus defectes que assenyalen la pèrdua de condició de funció pública.

I, per últim, el tema de l'escola. Nosaltres volem una escola de debò, senyor Escudé. Vostè cada any, amb molta paciència, perquè li reconeixem una enorme paciència, ens llegeix la llista de seminaris, cursets, cicles, conferències, que fa l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Ara ens poden dir que, al damunt, tenim una torre a l'avinguda Pearson, i que l'hem comprada a molt bon preu, però és que no és una immobiliària, l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. És, hauria de ser una escola.

Nosaltres no en tenim prou. La Llei aquesta la potencia, i també ho reconeixem. La Llei aquesta situa a un nivell l'Escola d'Administració Pública de Catalunya que hauran de fer importants accions de govern per poder complir amb les actuals estructures, tarannàs i praxis de l'Escola amb el que diu el que segurament avui s'aprovarà. Però així i tot, nosaltres creiem que hauria d'anar a un altre nivell. Evidentment, la crítica més fàcil a la nostra esmena 36, senyor Pla, és que hem introduït l'articulat d'un text alternatiu a una Llei d'Escola de la Funció Pública. Sí, ho hem fet políticament, sabedors que no tenim, ni de molt, vots suficients per aconseguir que això s'imposi a la gent, però per mostrar que si es vulgués —i ja fa cinc anys que ho estem dient, i tant de bo que demà passat ja no ho haguem de dir—, per mostrar que, si es vulgués, tindríem una altra Escola d'Administració Pública a Catalunya que servís, no només per a cursets a Banyoles, amb perdó per als de Banyoles, o on sigui de Catalunya, ni per fer català als funcionaris només, i també en parlarem quan discutim la normalització, sinó que servís per seleccionar, formar i promoure funcionaris.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Pla.

El Sr. PLA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en aquest conjunt d'esmenes de què acaba de fer la defensa el portaveu del Grup del PSU, passaré a fer aquest torn en contra, i voldria començar per la nostra posició, ja manifestada en Ponència, d'oposició total i absoluta a la presència dels sindicats en els tribunals o òrgans tècnics de selecció.

Aquesta figura dels òrgans tècnics, ja creada en la Llei 4 del

81, de Mesures Urgents sobre la Funció Pública, creiem que ha tingut un funcionament prou positiu, i nosaltres considerem que, per garantir la transparència en l'acompliment de les normes, l'objectivitat en la realització de la prova, això és una responsabilitat que ha d'assumir la institució i no les organitzacions sindicals o associacions de funcionaris.

Segon. No considerem que sigui admissible que es necessiti la tutela d'aquest representant per tal de garantir el compliment dels deures per part de la institució i dels tribunals.

Tercer. Definitiu. La selecció de personal no és una tasca que impliqui la participació sindical. Solament he fet referència, per anar tractant aquest tema que va sortint reiteradament, a l'article 151 del document de l'OIT, en què parla que el personal de les administracions públiques entra, quan es tracta de negociació, de diàleg, per tal d'assenyalar i de centrar el que ha de ser l'àmbit concret de les condicions de treball.

Per tant, nosaltres considerem que aquests tribunals o òrgans tècnics, que són els que participen en la selecció, en les proves dels candidats a funcionaris a la carrera administrativa, tenen la suficient garantia d'honorabilitat, atès també que aquests tribunals, aquests òrgans tècnics no estan formats únicament per polítics, sol haver-hi una representació política, que és la del Secretari General del Departament o, per delegació, el Director General, o el Sots-director General. Ara bé, hi ha la participació garantida en l'estructura d'aquest document que se'ls sotmet a aprovació, de la Proposició de Llei, que els funcionaris han de formar part dels òrgans tècnics. No hi havia participació sindical, sinó dels funcionaris, que ja pertanyen a la carrera administrativa de la Generalitat, que estan al servei de la Generalitat, formen part de la seva honorabilitat, de la seva imparcialitat i de la seva independència, no se'ns ofereix cap dubte, i, per tant, nosaltres continuem mantenint la mateixa posició que ja vam mantenir en la defensa d'un punt semblant en la Llei 4.

Pel que fa al tema del concurs, que ha tractat àmpliament el portaveu del PSU, el Grup parlamentari del PSUC discrepa del concurs que nosaltres hem posat en l'articulat de la Llei com una figura molt acotada —ho ha reconegut— i excepcional, però que la volem contemplar, igual que l'ha contemplat la legislació de l'Estat, i habitualment, i d'això voldria que en prenguessin deguda nota, l'Administració de l'Estat no ha fet ús del concurs. És una figura que es crea i es contempla com a figura excepcional, per a casos molt excepcionals, que aquí no hem d'entrar a considerar si aquest o l'altre ho podrien ser, però que volem tenir la possibilitat que per a l'accés als grups A i B es pugui contemplar aquesta excepcionalitat. No volem tenir tancada i acotada aquesta possibilitat d'accés.

Segon punt. Nosaltres, el concurs, el veiem també positiu i irremeiable pel que fa a l'accés del personal laboral. Nosaltres no considerem dintre el possibilisme i dintre el pragmatisme, que, a un concurs-oposició, considerat el personal laboral en el si de l'articulat d'aquesta Llei com aquell personal que no té funcions administratives ni funcions tècniques, sinó amb el més *stricto sensu*, el personal que fa treballs manuals, podríem posar aquí molts exemples, que jo els estalviaré.

Per tant, aquí, el concurs-oposició s'estima difícil de posar-lo en pràctica, i és per aquesta opció de pragmatisme que nosaltres considerem que aquí el concurs és positiu.

Per tant, hem deixat clar que concurs per als grups A i B de

l'Administració, figura excepcional, figura habitual per al personal laboral al servei de la Generalitat.

Pel que feia al concurs per a promoció interna, jo voldria assenyalar a les senyores i els senyors Diputats, que ja l'articulat d'aquesta Llei preveu que pugui haver-hi la promoció interna que volia, que assenyalava el Diputat del PSUC, nosaltres la vèiem a través de la prova d'oposició, amb un 50% fins i tot de reserva de plaça. Creiem que d'aquesta manera el funcionari, que pertany a un cos inferior, i que en cercar la titulació necessària per accedir a un cos superior, gaudeix ja de suficient avantatge per poder acreditar la seva vàlua, la seva idoneïtat, per poder accedir a un cos superior. Nosaltres no contemplem, i en això estem en total discrepància amb el Grup del PSU, que mitjançant un concurs, ens reiterem, molt difícil per avaluar, pugui haver-hi més objectivitat en la prova i creiem que, mitjançant aquesta reserva de plaça, el personal al servei de la Generalitat que vol fer carrera administrativa, que vol gaudir d'una promoció, la té suficientment garantida amb aquesta oposició fins a un 50% de reserva de plaça.

És per tot això, senyor President, senyores i senyors Diputats, que el nostre Grup s'oposarà a aquest bloc d'esmenes que anteriorment ha defensat el portaveu del PSU.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem ara, doncs, a la votació de l'esmena número 12 a l'article 36, presentada pel Grup del Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena... (*L'I. Sr. Ribó demana per parlar.*) Perdó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, nosaltres retiràrem l'esmena 12, la 13, la 14, la 15 i la 17, només demanàrem que, quan arribés el cas, sotmetés a votació la 18 a l'article 59, a la promoció per concurs, i també demanàrem que, al seu moment, se'ns fes el torn en contra de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Queden retirades. Tenim, doncs, l'article 36 fins al 44, dels quals han estat retirades les esmenes. D'acord.

Anem a votar el text del Dictamen per als articles 36 al 44, ambdós compresos.

Els qui estiguin a favor d'aquests textos, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles, del 36 al 44, ambdós compresos, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

El 45 és suprimit. El 46 té una esmena que no ha estat retirada, per tant, l'hem de votar, havent estat ja defensada. Retirada també? Bé, doncs llavors ja no cal insistir.

Tenim, doncs, els articles 46 i 47, dels quals ja han estat debatudes les esmenes, i del 46 al 58, que no tenen esmenes. Per tant, ara és un bloc format pels articles del 46 al 58, que sotmetem a votació segons el text del Dictamen.

Els qui estiguin a favor d'aquest conjunt, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest bloc d'articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

(*L'I. Sr. Ribó demana per parlar.*)

Senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, aleshores, nosaltres demanàrem que se sotmetés a votació l'esmena 18, només pel que fa a l'afegit a l'actual text del concurs, és a dir, no la supressió del concurs-oposició, sinó, a més del concurs-oposició, el concurs de mèrits com a figura de promoció interna.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aleshores, som ara a l'esmena número 18 de l'article 59, i el senyor Ribó manté la lletra a). A veure, tinguin la bondat de fixar-s'hi bé, esmena número 18, l'apartat a) d'aquesta esmena, que és el que es manté. Anem a votar, doncs, aquest apartat a) de l'esmena número 18.

Els qui estiguin a favor d'aquest apartat a) de l'esmena número 18, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta esmena, la part que se n'ha mantingut, ha estat rebutjada per 6 vots a favor, 92 en contra i 9 abstencions.

Ara, anem a votar el text del Dictamen. Si no hi ha inconvenient, votàrem el text del Dictamen per als articles 59, 60 i 61. Senyor Ribó, no hi ha inconvenient? Bé, doncs, ara, anem a votar el text del Dictamen per als articles 59, 60 i 61.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquests articles ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Som ara a l'article 62, que té l'esmena número 19. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor García, del Grup Socialista.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Senyor President, només per lliurar-li una transacció, que afectaria les esmenes 19 i 20 i els articles 62, 63 i 74, que està firmada per tots els Grups.

El Sr. PRESIDENT : Moltes gràcies. (*Pausa.*) El senyor Secretari llegirà el text d'aquesta esmena transaccional que acaba de presentar l'Il·lustre Diputat senyor García.

El Sr. SECRETARI PRIMER : A l'article 62 : «Els funcionaris d'altres Administracions públiques que hagin accedit a l'Administració de la Generalitat en virtut del procés de transferències o de concursos de trasllats, o hi accedeixin en el futur, en la mesura que es creïn els cossos i les escales de la Generalitat s'integraran, a efectes de l'adquisició de la condició de funcionaris de la Generalitat, d'acord amb el grup del cos o de l'escala de procedència i amb les funcions assignades a aquell.»

A l'article 63, apartat f) : «També perdran aquesta condició...» (*Pausa.*)

I a l'article 74 : «Els funcionaris en actiu de la Generalitat que passin a prestar serveis a altres Administracions amb caràcter permanent quedaran en la Generalitat en la situació de serveis especials en altres Administracions públiques. Els qui hagin accedit a la Generalitat procedents d'altres Administracions públiques, una vegada acabat el procés de transferències de mitjans personals, cessaran totalment en la seva relació de treball amb la Generalitat.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, el senyor García la vol defensar? No? Bé. Suposo que no hi ha torn en contra. Aleshores, anem a sotmetre a votació aquestes dues esmenes, convertides en una esmena transaccional, que substitueixen el text del Dicta-

men; per tant, no caldrà votar el text del Dictamen.

Anem a votar, doncs, aquestes dues esmenes, que substitueixen els articles 62 i 63.

Els qui estiguin a favor d'aquestes esmenes, que es posin de peu dret.

Els qui hi són contraris?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquestes dues esmenes transaccionals ha estat aprovat per unanimitat dels presents. (*L'I. Sr. Subirà demana per parlar.*) El senyor Subirà té la paraula.

El Sr. SUBIRÀ (*de l'escó estant*) : Senyor President, em fa l'efecte que la segona esmena transaccional que s'ha votat substitueix el text del Dictamen només per a la lletra f).

El Sr. PRESIDENT : És veritat, sí, té raó. Ara, anem a votar el text del Dictamen per a l'article 63, a excepció de la lletra f), que ja ha estat votada.

Bé, doncs, els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat... (*Remor de veus.*) Els qui estiguin a favor d'això, que es posin drets.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest article, llevat de la lletra f), ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara tenim un bloc d'articles que no tenen esmenes, que són del 64 al 70.

Els qui estiguin a favor d'aquest bloc d'articles, segons el text del Dictamen, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text del Dictamen per a aquest bloc d'articles, del 64 al 70, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, hi ha una proposta d'addició d'un nou article, que és l'esmena 21, del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Sí, retirem l'esmena 21 i l'esmena 25, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Retirades; gràcies. Tenim ara un altre bloc d'articles, també sense esmenes, que són del 71 al 75... Ah, perdó, del 71 al 78... (*Pausa.*) No, doncs, llavors, del 71 al 73.

Els qui estiguin a favor d'aquest bloc d'articles, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests articles, del 71 al 73, han estat aprovats per unanimitat dels presents.

Ara, anem a sotmetre a votació l'article 74, segons el text de la transaccional que ha estat admesa.

Els qui estiguin a favor d'aquest article 74, segons la transaccional que ha estat llegida, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

L'article 74, segons el text de la transaccional llegida, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

I, ara, anem als articles del 74 al 78, que tampoc tenen esmenes.

Els qui estiguin a favor del text del Dictamen segons aquests articles del 74 al 78, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquests articles, del 75 al 78, han estat aprovats per unanimitat dels presents, segons el text del Dictamen.

Som ara a l'article 79, que té unes esmenes. La primera que trobem, és l'esmena 22, del Partit Socialista Unificat de Catalunya, i, per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, aquí toquem el tema dels drets de la funció pública. Aquesta és una de les llacunes més importants que té el text, fins ara majoritari en el Dictamen de Ponència, però també sabem que hi ha una voluntat bastant estesa, d'arribar a omplir aquesta llacuna amb formulacions més avançades que les que recull, de moment, la Proposició.

Amb l'esmena 22, nosaltres proposem suprimir la formulació, per massa escarida, de les lletres e) i f) de l'article 79 i, amb l'esmena 24, proposem nous apartats que, al nostre entendre, desenvolupen el que és l'actual text de l'article 79.

Inclouríem aquí, doncs, també l'esmena 24 i l'esmena 27, perquè totes dues, la primera al mateix article, i la segona al 87. g), també es relacionen amb el tema dels drets.

És bo que, malgrat que hi hagi una legislació pendent, malgrat que hi hagi fins i tot una llei al nivell de l'Estat en curs de pronunciament del Tribunal Constitucional, malgrat que hi puguin haver certs dubtes sobre les fronteres del reconeixement legislatiu en aquest apartat pel Parlament de Catalunya, és bo que anem a legislar sobre els drets en allò que podríem dir el que trepitgem segur : segur, tant pels acords de la OIT —que ja ens han estat recordats des d'aquesta tribuna dues vegades—, segur d'acord amb la legislació comparada i, segur d'acord amb una de les vies de millora que té aquesta Proposició.

Per tant, nosaltres, amb tot l'afany d'incrementar el llistó de drets reconeguts, i amb tot l'afany de transaccionar amb tots els Grups parlamentaris sobre aquesta temàtica, presentem aquestes esmenes.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Hi ha torn en contra? (*L'I. Sr. García i Sáez demana per parlar.*) Perdó, l'Il·lustre Diputat senyor García té la paraula.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ (*de l'escó estant*) : Senyor President, en tot cas per a defensar l'esmena número 23, també a la lletra e), i per a presentar una transacció i, en tot cas, per poder-la defensar.

El Sr. PRESIDENT : Bé, té la bondat de fer arribar el text de la transaccional a aquesta Mesa? (*Pausa.*) L'Il·lustre senyor Secretari tindrà la bondat de llegir-ne el text?

El Sr. SECRETARI PRIMER : Article 80 : «Els funcionaris gaudeixen també del lliure exercici dels drets i llibertats sindicals, d'acord amb la legislació en aquesta matèria i en particular a : 1. La consulta i la negociació de les condicions de treball . 2. L'exercici del dret de vaga. 3. Participar en els òrgans de representació col·lectiva. 4. Elecció dels seus representants, mitjançant sufragi universal directe, igual i secret.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, suposo —pel que se'ns anuncia—

que tots els Grups parlamentaris estan d'acord amb aquesta transaccional. Hi ha alguna dificultat? *(Pausa.)* Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Senyor President, gràcies. Una qüestió prèvia : és evident que aquest nou article 80 suprimiria la lletra e) de l'article 79... i la f).

Per tant, molt breument, efectivament, el meu predecessor en l'ús de la paraula, el Portaveu del Grup del PSU, ja ha anunciat que el tema dels drets, el tema que estem tractant dels drets del personal al servei de la Generalitat —per tant, també dels funcionaris—, drets constitucionals, drets i llibertats sindicals i el seu exercici, era un tema, malgrat la seva discussió doctrinal, polèmica, un tema que en el procés de discussió, en el debat de la Ponència i de Comissió, s'ha anat introduint, s'ha discutit, s'han canviat impressions, i hem arribat a una posició avui, en el Ple d'aquesta Cambra, de transacció àmpliament compartida per tots els Grups de la Cambra.

No era un tema menor; per al Grup Socialista ha estat un dels temes, podríem dir-ne centrals de la seva posició en relació amb el debat d'aquesta Llei de la Funció Pública de la Generalitat de Catalunya, era un tema fonamental.

És evident que hi ha hagut discussió doctrinal; el tema de la regulació dels drets fonamentals de l'individu, del treballador, era una tema que la Constitució estableix com de llei orgànica; per tant, el seu exercici i el seu desenvolupament, és evident que ha de venir regulat per una llei de les Corts Generals. Això, que dificultava, en principi, la regulació dintre la llei del marc de la llei catalana, de la Llei de Funció Pública de Catalunya, ens ha permès trobar una fórmula que combinés el que és el respecte a la regulació constitucional, i, d'altra banda, el necessari exercici d'aquests drets que pugui ser contemplat per una llei del Parlament de Catalunya que, en el cas que no fos així, quedaria mancada d'un tema central, d'un tema molt important.

Reconèixer avui que els funcionaris de Catalunya podran gaudir del dret de negociar les seves condicions de treball, del dret del lliure exercici a la vaga; del dret a negociar les qüestions que afecten jornades, vacances, llicències, permisos, no és més ni menys que restablir un element fonamental dintre del que és l'estructura de drets i llibertats que avui funciona a Europa, als països de la Comunitat.

Per a nosaltres era un tema fonamental; per això estem molt satisfets d'haver pogut arribar avui al Ple d'aquesta Cambra, explicar la importància que per a nosaltres té aquesta matèria i que, finalment, pugui ser aprovada solemnement, com correspon a aquest tema, pel Ple d'aquesta Cambra.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Suposo que no hi ha torn en contra, eh? Aleshores, cal tenir en compte que primer hem de votar el text del Dictamen de l'article 79, amb l'excepció dels apartats e) i f), i, després, votarem l'esmena transaccional que constituirà l'article 80. *(El M. H. Sr. Barrera s'aixeca per parlar.)* El senyor...

El Sr. BARRERA : Senyor President, em sembla que la lletra f) es manté; és només la lletra e), que s'ha d'excloure.

El Sr. PRESIDENT : Bé, a veure... *(Pausa.)* Bé. Els redactors de la transaccional estan d'acord amb aquest criteri del

Molt Honorable senyor Barrera? *(Pausa.)* Bé, d'acord, doncs, endavant.

Anem a votar el text del Dictamen en la seva integritat, amb excepció de l'apartat e).

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

Aquest text del Dictamen per a l'article 79, amb l'excepció de l'apartat e), ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, anem a votar l'esmena transaccional, que constitueix l'article 80, o 80 bis. *(Pausa.)* Bé, com que abans s'havia dit que se li donava el número 80, em sembla que és millor donar-li el 79 bis, eh?

Bé, anem a votar, doncs, el text de la transaccional, que constitueix l'article 79 bis.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

El text de la proposta transaccional, convertit en article 79 bis, ha quedat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara tenim l'article 80, que no té esmenes, i el 81, que tampoc no en té perquè ha estat retirada la que hi havia. Per tant, anem a posar a votació els articles 80 i 81 segons el text del Dictamen.

Els qui hi estiguin a favor, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquests dos articles, 80 i 81, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Tenim ara l'article 82, que té una esmena del Partit Socialista, i que hem quedat que també l'esmena 10, d'addició d'un nou article, seria ara defensada.

Per fer-ho, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Senyor President, efectivament, senyores i senyors Diputats, aquesta esmena —l'esmena socialista número 26— a l'article 82 regula un altre dels instruments fonamentals des del punt de vista dels drets dels funcionaris, dels drets del personal al servei de la Generalitat.

Es tracta de crear la comissió de personal de la Generalitat, que és l'òrgan representatiu i de participació del personal al servei de l'Administració de la Generalitat per a la determinació de les seves condicions de treball. No es pot —és evident que no es pot— concedir un dret, en aquest cas als treballadors, als funcionaris, i, d'altra banda, no poder regular els mecanismes pels quals aquest dret podrà ser exercit.

Hem reclamat, al llarg de diversos anys, la necessitat de celebrar eleccions sindicals a l'Administració de la Generalitat, i producte d'aquestes eleccions sindicals, que es pogués constituir un comitè d'empresa, allò que s'anomena en el dret privat, dret laboral, en la Generalitat i en matèria de funció pública, una comissió de personal, que té funcions a fer molt importants, des del punt de vista de representació. És a dir, aquesta comissió de personal és l'instrument de representació, de participació i, per tant, el que ha de vetllar pel compliment dels drets i les llibertats del personal al servei de la Generalitat,

dels funcionaris, dintre l'àmbit de la funció pública.

És evident que també aquest era un tema polèmic, i que, per tant, en aquest procés de diàleg que hi ha hagut fins al Ple, hem estat oberts a diverses consideracions i criteris que els diferents portaveus hem anat mantenint al llarg de la discussió.

Nosaltres havíem presentat i estem defensant una esmena en què hem intentat trobar l'equilibri necessari entre el que eren els límits que imposava la legislació vigent i, d'altra banda, la necessitat de poder exercir aquest dret, una vegada aprovada la Llei de Funció Pública al Parlament de Catalunya.

En l'apartat tercer de la nostra esmena s'establí que la composició de la comissió de personal s'ha de regular, s'ha d'establir a través de les necessàries eleccions per sufragi universal, directe, igual i secret entre el personal al servei de la Generalitat.

Voldria acabar la meua intervenció només fent referència que aquest tema ha trobat també, al llarg de la discussió, no solament la necessària comprensió de tots els portaveus i els Grups parlamentaris perquè pugui arribar avui al Ple i ser debatut i aprovat, sinó que també hem sabut trobar la fórmula que ens permet avui resoldre aquest important problema.

Aquests són els elements fonamentals, pels quals el meu Grup parlamentari ha presentat i ha defensat aquesta esmena, que considerem també, senyores i senyors Diputats, d'una extraordinària importància si volem que allò que proclamem com a drets pugui ser una realitat en la nostra Administració.

Gràcies, senyor President; gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Bé. Ara, hi ha una altra esmena, que era l'antiga número 10, d'addició d'un nou article, que presentava el Partit Socialista Unificat de Catalunya.

Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Illustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, gràcies; senyores Diputades, senyors Diputats, nosaltres hem demanat que s'aparqués la nostra esmena número 10, perquè també afecta el tema del personal i perquè el debat pot ser fet conjuntament, amb un afany també de trobar una fórmula transaccional.

Fixin-se vostès el que diu ara l'article 82 : «Es crea en el si del Departament competent, per raó de la matèria, una comissió de personal, la composició, forma d'elecció i funcions de la qual es determinarà per llei.» Aquesta és, junt amb la temàtica dels drets, una altra de les insuficiències que arrossegava la Proposició de Llei en tot el seu *iter* de presentació, debat en ponència i en Comissió, i, si ho hem de determinar per llei, ¿on millor, de determinar-ho, que en aquesta mateixa llei?

Nosaltres proposàvem un òrgan superior a la funció pública, en l'esmena 10, que recollís tot el sentit de la representació del personal. Som conscients que potser anàvem massa lluny, i ho diem per un argument que a nosaltres ens ha fet sempre molta atenció, i és el de la seva dubtosa constitucionalitat.

Aquest és un tema que, si estiréssim més el braç que la màniga, podríem adonar-nos que estàvem entrant en un terreny perquè qui fos suscités un obstacle a l'afirmació de la legislació catalana sobre la funció pública, i ho presentés al Tribunal Constitucional.

Nosaltres creiem que es pot trobar una fórmula, i en aquest sentit, com ara explicaré, presentarem una esmena transaccional que reculli el sentit i la lletra de l'esmena número 26, del

Grup del PSC, que ha estat defensada fa uns moments, que reculli les competències que nosaltres proposàvem per a la comissió de personal en l'esmena número 10, i que eixampli i desenvolupi aquesta limitació que avui té l'article 82. I que ho faci fixant les funcions que ha de tenir aquesta Comissió de personal : horari de treball i el seu compliment, actualització de retribucions totals i normes d'aplicació al règim d'aplicació complementàries; vacances, permisos, llicències, seguretat i higiene, i mesures d'acció social a favor del personal. En aquest sentit, nosaltres presentem una esmena transaccional a l'esmena 10, a la 26 i al text de l'article 82.

(*Ll. Sr. Ribó lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional.*)

El Sr. PRESIDENT : Senyor Secretari, farà el favor de llegir el text d'aquesta transaccional.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Article 82 : «1. La comissió de personal de la Generalitat és l'òrgan representatiu i de participació del personal al servei de l'Administració de la Generalitat en la determinació de les seves condicions de treball.

»2. La comissió de personal exercirà les seves funcions respecte a les matèries que li siguin atribuïdes per la legislació vigent, i, en particular, en allò relatiu a :

»a) Jornada i horari de treball,

»b) Sistema general retributiu i normes complementàries d'aplicació

»c) Vacances, permisos i llicències, i seguretat i higiene en el treball

»d) Mesures d'acció social en favor del personal.

»3. La composició de la comissió de personal pel que fa a la representació d'aquest s'establirà d'acord amb el resultat de les eleccions sindicals en l'Administració de la Generalitat, que s'hauran celebrat segons el que disposi la legislació sobre aquesta matèria.»

El Sr. PRESIDENT : Bé. Aquesta transaccional és presentada pel Partit Socialista Unificat de Catalunya i pel Partit Socialista o per tots els Grups de la Cambra? (*Pausa.*) Per tots els Grups de la Cambra. Bé, d'acord. Aleshores, ja no cal demanar si s'admet.

Anem, doncs, a sotmetre-la a votació, entenent que això substitueix el text del Dictamen.

Per tant, els qui estiguin a favor d'aquesta transaccional, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta transaccional, que substitueix l'article 82, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Tinc entès que l'esmena 27 ha estat retirada. Voldria que m'ho confirmessin, els presentants... (*Pausa.*) Bé, moltes gràcies. Aleshores, tenim ara un lot d'articles, que van del 83 al 97, que no tenen esmena. Per tant, anem a sotmetre'ls a votació de la Cambra.

Els qui estiguin a favor d'aquest lot d'articles, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquest lot d'articles, del 83 al 97, segons el text del Dictamen, ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, som a l'article 98, que té una esmena, la número 28, del Grup Socialista de la Cambra. Retirada. Bé, aleshores, l'esmena número 29 a l'article 98, apartat 3, presentada pel Grup

parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per a defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, des de l'escó, i si m'ho permet, només precisar que l'esmena 27, no és que quedi decaiguda, estava assumida en una transaccional a l'article 79, i que anunciaré, de passada, nosaltres retirem... millor dit, en aquest cas, sí que estan decaigues les esmenes 30, 31 i 32, tot el tema conseqüència del debat sobre l'interinatge.

L'esmena 29, jo quasi no la defensaria, senyor President, la seva lectura la defensa per si sola. Diu, textualment : «No podran imposar-se sancions que consisteixin en la reducció de la durada de les vacances, o altra minoració dels drets de descans del funcionari o multa d'haver. La sanció en cap cas no suposarà violació al dret a la dignitat de la persona.» I, a més, és una formulació si vostès volen, fins i tot innecessària per a qualsevol dirigent de l'Administració civilitzat, però és una formulació que requeriríem per a cobertura de tots els aspectes de dret administratiu, per assegurar el bon funcionament de l'Administració.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra, té la paraula l'Il·lustre Diputat senyor Pla.

El Sr. PLA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, el nostre Grup, en el tràmit processal d'aquesta Proposició de Llei, i en aquest punt en particular, en ser presentada en Ponència a consideració dels ponents el que ara és esmena i vot particular número 56, del Grup del PSU, nosaltres sempre havent defensat, i quedant sols des de la majoria, que les sancions ja eren predeterminades en l'article 98, apartat primer, lletres a) i f). Semblava, doncs, que era una obvietat voler remarcar aquest punt. Però, donat el tràmit que hi ha hagut, l'esperit de consens de la Ponència i l'ambient que s'ha respirat al llarg del debat d'aquesta Llei, el nostre Grup, bo i considerant que sense tipificar aquest punt sisè no hi hauria en cap moment perill que es poguessin imposar sancions no contemplades en el que hi ha assenyalat com a sancions predeterminades en l'article 98, votarem a favor de l'esmena presentada pel Grup del PSU.

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, ara, doncs, a posar a votació aquesta esmena número 29.

Els qui estiguin a favor d'aquesta esmena número 29, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposen?

Els qui s'abstenen?

El text d'aquesta esmena ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Anem a votar, ara, el text del Dictamen per a aquest article 98. De tota manera, voldria preguntar si creuen possible de fer una votació conjunta d'aquest article 98 fins a l'article 101, que han quedat sense esmenes. (*L'I. Sr. García i Sáez demana per parlar.*) L'Il·lustre Diputat senyor García té la paraula.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ (*de l'escó estant*) : Senyor President, només per anunciar-li que en l'article 102 veig una esmena del Grup Socialista mantinguda, que havia estat retirada. En tot cas, per facilitar també la votació de l'article 102.

El Sr. PRESIDENT : Bé, doncs, aleshores, votem la totalitat dels articles que van del 98 al 102, ambdós compresos. Anem, doncs, a sotmetre aquest conjunt a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt d'articles, que van del 98 al 102, ambdós compresos, ha estat aprovat, segons el text del Dictamen, per unanimitat dels presents.

Entrem ara a les Disposicions addicionals. A la primera, hi ha dues esmenes, la 34 i la 35. La primera, és del Grup Socialista de la Cambra, i per defensar-la tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor García.

El Sr. GARCÍA I SÁEZ : Breument, senyores i senyors Diputats, des de l'escó. Aquesta és una esmena, dintre de les addicionals, coherent amb allò que hem aprovat en l'article 82, és a dir, la creació de la Comissió de Personal i, per tant, si condicionem la creació de la Comissió de Personal a la celebració d'eleccions sindicals dintre de l'Administració pública, hem de regular el règim transitori que permeti que mentre no es puguin celebrar, d'acord amb la Llei, les eleccions sindicals, existeixi algun mecanisme que permeti que allò que són drets consagrats en aquesta Llei, puguin ser eficaços, exercits una vegada aprovada la Llei.

Es tracta, doncs, de preveure que el Consell Executiu adopti les mesures adients per tal de garantir el procés de consulta i negociació amb els representants del personal dels seus drets, regulats en l'article 82.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Per a un torn en contra? Hi ha torn en contra? (*Pausa.*) Perdó, hi ha torn en contra? No hi ha torn en contra; bé, aleshores, hi ha l'esmena número 35, presentada pel Grup parlamentari del Partit Socialista Unificat de Catalunya. Per defensar-la, tinc el gust de donar la paraula a l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, nosaltres retirariem aquesta esmena, i plantejariem una esmena transaccional entre aquesta que retirem i la 34 i l'actual text de la Disposició addicional, amb la mateixa línia d'argumentació del senyor García, per garantir aquesta possibilitat transitòria, i per instar el Consell Executiu a prendre les mesures que es refereixen al context de l'esmena defensada anteriorment, tot garantint la participació de les organitzacions sindicals i associacions de funcionaris. (*L'I. Sr. Ribó lliura a la Mesa el text de l'esmena transaccional.*)

El Sr. SECRETARI PRIMER : Disposició addicional primera : «1. Mentre no es desenvolupi allò previst en l'article 82 d'aquesta Llei, el Consell Executiu adoptarà les mesures adients per tal de garantir la consulta i negociació amb les organitzacions sindicals i associacions de funcionaris de les seves condicions de treball.

»2. L'establiment de les mesures a què es refereix l'apartat anterior, el farà el Consell Executiu garantint la participació de les organitzacions sindicals i associacions de funcionaris.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, hi ha alguna dificultat per a l'admissió d'aquesta transaccional? Sembla que no; bé, doncs, aleshores, a veure, aquí es refereix com hem vist a l'article 82, que evidentment no és el 82 perquè ha corregut la numeració. Queda ben entès que s'hi posarà la numeració que correspongui, eh? Bé, anem, doncs, a votar aquesta transaccional a la Disposició addicional primera, que queda, doncs, substituïnt

el text del Dictamen i, per tant, no cal votar les dues esmenes que s'havien defensat o que s'havien presentat.

Aquesta Disposició addicional primera, tal com ha quedat redactada, amb aquesta advertència sobre la numeració de l'article que es deia 82, anem a sotmetre-la a votació.

Els qui hi estiguin a favor, que es posin de peu dret.

Els qui hi estiguin en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta Disposició addicional primera, amb la seva nova redacció, ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Tenim ara una sèrie de Disposicions addicionals, de la segona a la catorzena, que no tenen esmenes; per tant, anem a sotmetre el text del Dictamen per a aquestes Disposicions addicionals a votació.

Els qui estiguin a favor d'aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes Disposicions addicionals, de la segona a la catorzena, segons el text del Dictamen, han quedat aprovades per unanimitat dels presents.

Som, ara... (*Ll. Sr. Ribó demana per parlar.*) Perdó, el senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ (*de l'escó estant*) : Senyor President, nosaltres retirem l'esmena 36; la 37 ha quedat decaiguda en la votació inicial, i retirem la 38. I li anunciem que presentarem una esmena tècnica a la transitòria cinquena.

El Sr. PRESIDENT : Bé, aquesta esmena tècnica la rebrà la Mesa de seguida? (*Ll. Sr. Ribó lliura a la Mesa el text de l'esmena tècnica.*) El senyor Secretari tindrà la bondat de llegir l'esmena tècnica que acaba de presentar l'Il·lustre Diputat senyor Ribó.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Esmena tècnica a la transitòria cinquena : «El personal que presta servei a la Generalitat procedent d'altres Administracions públiques, si en data 31 de desembre de 1984 es trobés exercint funcions superiors o llocs de comandament superiors als que corresponguin al seu cos o a la seva escala d'origen, i reuneixi les condicions d'actuació necessàries, podrà accedir pel sistema d'oposició a les vacants que correspondran al torn de promoció interna que ocupin actualment.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, no hi ha cap dificultat per a l'admissió d'aquesta esmena tècnica? No? Bé, ara, hem de recordar-los que ha quedat aparcada un vot particular del Grup Socialista, que constituïa l'esmena número 9, i havíem dit que quedava incorporat al text com a esmena transitòria.

Aleshores, anem ara a sotmetre a votació, en virtut de les retirades i decaigudes que hi ha hagut, les Disposicions transitòries de la primera a la desena. De la primera a la desena, Disposicions transitòries, amb l'esmena tècnica incorporada.

Els qui estiguin d'acord amb aquest conjunt, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquestes Disposicions transitòries de la primera a la desena, segons el text del Dictamen, han estat aprovades per unanimitat dels presents.

Ara ve aquesta Disposició transitòria que constituïa l'esmena 9, del Partit Socialista, que ara tornarem a llegir i sotmetrem

a votació.

El Sr. SECRETARI PRIMER : Nova Disposició transitòria : «Mentre no se celebrin les eleccions sindicals previstes en l'article 15 d'aquesta Llei, els cinc representants de les organitzacions sindicals i associacions de funcionaris en el Consell Català de la Funció Pública, seran designats per aquestes organitzacions, d'acord amb els resultats de les eleccions sindicals celebrades en l'àmbit de les Administracions públiques catalanes, en proporció a la seva representativitat.»

El Sr. PRESIDENT : Bé, anem, doncs, a sotmetre a votació aquesta nova Disposició transitòria.

Els qui estiguin a favor d'aquest text, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquesta nova Disposició transitòria, procedent de l'esmena número 9 del Grup Socialista, ha quedat aprovada per unanimitat dels presents.

Ara anem a sotmetre a votació la Disposició final i la Disposició derogatòria, que no tenen cap esmena. Si els semblés, també podríem sotmetre a votació el títol i subtítols del conjunt del Dictamen. Anem, doncs, a sotmetre aquest conjunt a votació.

Els qui hi estiguin d'acord, que facin el favor de posar-se de peu dret.

Els qui hi estan en contra?

Els qui s'abstenen?

Aquest conjunt de Disposició final, Disposició derogatòria i títol i subtítols ha estat aprovat per unanimitat dels presents.

Ara, aquesta Presidència ha de fer l'advertiment que, d'acord amb l'article 109.1 del Reglament, l'aprovació d'aquesta Proposició de Llei requereix el vot favorable de la majoria absoluta en una votació final sobre el conjunt del text.

La votació final tindrà lloc d'aquí a mitja hora; per tant, se suspèn la sessió fins a dos quarts de vuit.

Se suspèn la sessió.

(*La sessió se suspèn a les set en punt de la tarda i es reprèn a les vuit del vespre i nou minuts.*)

El Sr. PRESIDENT : Es reprèn la sessió.

Aquesta Presidència ha de fer avinent que, d'acord amb l'article 101.2 del Reglament, si no se suscita cap objecció, s'incorporaran per assentiment un conjunt d'esmenes de correcció tècnica proposades pels Il·lustres senyors Ponents que han debatut i estudiat aquesta qüestió, i que, en gràcia a l'hora que és, si els sembla, n'estalviariem la lectura, que és relativament llarga.

Podem, doncs, comptar amb aquest assentiment? (*Pausa.*) Moltes gràcies.

No havent-hi, doncs, cap objecció, la Presidència anuncia, doncs, que resten incorporades per assentiment les esmenes de correcció tècnica proposades pels Il·lustres senyors Ponents.

Ara, acte seguit, tindrà lloc la votació final sobre el conjunt del text, que abans hem anunciat, d'acord amb l'article 109.1 del Reglament.

Els qui estiguin a favor del conjunt del text en aquesta votació final, global, que tinguin la bondat de posar-se de peu dret.

Els qui s'hi oposin?

Els qui s'abstenen?

Aquesta votació global ha donat per resultat 106 vots a

favor, cap en contra i cap abstenció.

Per tant, ni cal dir-ho, ha estat assolida la majoria qualificada que era necessària per a aquesta aprovació.

Aleshores, entrem ja en les explicacions de vot, i aquesta Presidència, doncs, ofereix als Grups parlamentaris que puguin exposar el criteri que ha seguit cada minoria o cada Grup parlamentari per a la votació.

El senyor Ramon Pla té la paraula.

El Sr. PLA : Senyor President, senyores i senyors Diputats, intentaré sintetitzar en la meua explicació de vot un tema tan important com ha estat en aquesta Cambra el de l'aprovació de la Proposició de Llei de la Funció Pública, partint de l'exercici que ens permet l'article 108 del Reglament en Ponència conjunta. I, en primer lloc, haig de fer palesa la meua satisfacció i la del meu Grup parlamentari pel treball que en aquest Parlament tots els Grups parlamentaris han realitzat per arribar a obtenir el major consens possible i arribar, àdhuc, a una unanimitat de criteris i de vot.

La Proposició de Llei que avui hem votat és el producte d'un treball intens, d'un treball conjunt, d'una preocupació comuna, d'una reflexió sobre l'autèntica importància que té per a la Generalitat l'element humà que compon la seva Administració.

Haig de deixar —i m'hi crec obligat— testimoni personal davant aquesta Cambra, com a membre de la Ponència, del rigor i la seriositat amb què han estat tractats tots els temes, l'esforç de comprensió dels punts de vista diferents, de la capacitat de cercar solucions i punts d'afinitat en aquests temes que podien donar lloc a diferents punts de vista, i això s'ha de fer palès encara que ja consti a les senyores i els senyors Diputats en aquests moments.

Creiem que és un testimoni de la seriositat i la responsabilitat d'aquest Parlament, sempre i en tot moment d'una manera destacada, quan es tracta de problemes bàsics i quasi universals per a la nostra institució. El resultat d'aquests treballs que hem deixat plasmats en la Llei que se'ls ha sotmès a votació, i que en la seva votació global ha tingut el caire de la unanimitat, això que en un principi, quan començàvem elaborant la Ponència conjunta, semblava molt difícil de poder-hi arribar, però que en tot el tràmit processal i amb les paraules que acabo de pronunciar en aquesta Cambra, crec que les senyores i els senyors Diputats comprendran que aquesta Llei neix amb una voluntat de permanència que és, dins les seves virtuts que pot tenir, en la seva estructura i en el seu articulat, un punt assenyalat. Perquè rebre de la legítima representació del poble de Catalunya, unànimement, el suport que aquí s'han casat les voluntats, s'han llimat les diferències de criteris i s'ha pogut acceptar un text —del qual, a continuació, em permetran les senyores i els senyors Diputats poder puntualitzar quins són els punts més innovadors i més importants, que jo voldria assenyalat-los en la meua explicació de vot—, crec que això és un tret històric. Crec que és un tema d'una transcendència molt important.

I en aquest examen que els anunciava que faria en el marc de la meua intervenció, jo voldria assenyalat que hi ha uns aspectes, el d'arribar a disposar d'un personal seleccionat —com hem pogut debatre en el decurs de les esmenes que s'havien presentat respecte d'això— en condicions d'igualtat, d'acord amb el seu mèrit i la seva capacitat.

En ocasió de debats dels quals jo he fet, durant les meves intervencions, esment en alguns moments, aquí, diferents Grups al llarg d'aquests darrers quatre anys s'havien pronunciat amb la seva voluntat de poder tenir una Administració estable, cenyint-nos al punt que acabo d'exposar, una Administració àgil, una Administració eficaç. I mai, des de l'òptica del Grup parlamentari de Convergència i Unió, aquesta voluntat indissociable de no trencar els conceptes «nació» i «Administració».

El nostre Grup, un grup nacionalista, vol en tot moment posar el seu esforç a cercar que la nostra nació tingui una Administració, en tot allò que ens permet el marc competencial que podem exercir, modèlica. La selecció en els nivells superiors, i això potser en el curs del debat, el portaveu del PSUC m'ha assenyalat que havia tingut jo una omisió, i ara procuraré en aquesta oportunitat de dirigir-me a vostès, assenyalat que l'Escola d'Administració Pública té en el contingut d'aquesta Llei un paper molt rellevant. Si vostès estudien acuradament tot l'articulat de la Llei, la intervenció de l'Escola d'Administració Pública en tot el procés de selecció, de formació, dels funcionaris de la Generalitat, és quelcom que fins avui no s'havia tingut en una Llei. Nosaltres hem volgut donar amb aquesta tipificació en l'articulat de la Llei que hem aprovat una especial rellevància que vindrà acompanyada, i amb això voldria significar les declaracions que en reiterades ocasions ha tingut el Conseller de Governació, que aquella Llei, que per ser enviada al Consell Consultiu en la darrera legislatura, no va poder ser vista, obtindrem la Llei de l'Escola d'Administració Pública, tindrem ocasió de treballar-hi, atès que el Govern s'ha compromès a trametre el Projecte amb brevetat.

A títol de curiositat, jo voldria fer-los un comentari, un comentari actual, sobre els diferents corrents que poden informar la funció pública avui a Europa, i, de manera especial, en la conferència permanent de poders locals, que ha tingut lloc en la seu del Consell d'Europa, que ha preparat un estatut del funcionari europeu, que es va posar a votació no vinculant en les sessions de la darrera conferència europea, sobre els problemes del personal local i regional, celebrada a Barmouth, Anglaterra.

Jo els voldria dir que els aspectes que s'han destacat, i que creiem, i ens ha de satisfer que conté aquesta Llei, són, primer, el de la mobilitat horitzontal entre les diferents administracions públiques; segon, la mobilitat vertical, o dret a la carrera administrativa; tercer, la valoració de l'experiència adquirida en el treball administratiu; quart, el dret a la remuneració similar a la de l'entorn socio-econòmic; cinquè, el dret dels funcionaris a intervenir en la presa de decisions referents a les seves condicions de treball, a través dels seus representants sindicals —hem tingut ocasió, en aquest punt, d'establir una dialèctica en el si del debat que hi ha hagut en aquest Ple—; el dret a la formació i reciclatge dels funcionaris, i és precisament aquest recull de drets, un cop elevat al Comitè de Ministres del Consell d'Europa, segurament es convertirà en unes recomanacions als Estats membres del Consell.

En un moment en què l'Estat espanyol ha donat el pas a la integració a la Comunitat Econòmica Europea, nosaltres, en el si del Consell d'Europa, en el si de les comunitats europees, també amb la nostra Llei de la Funció Pública, avui aprovada, tenim una analogia en els elements que han informat la nostra Llei, de la qual cosa crec, com a nota de modernitat, que

podem sentir-nos orgullosos.

El Sr. PRESIDENT : Perdó, prego l'Il·lustre orador que tingui en compte que el seu temps ha estat ultrapassat.

El Sr. PLA : Moltes gràcies, senyor President. No entraré en més detalls de la Llei. Jo, simplement, per acabar, voldria fer una consideració, que podria ser una previsió de cara al futur. Una Llei d'aquest tipus, i el seu desplegament reglamentari adequat, són una condició necessària per estructurar, ordenar i regular la funció pública catalana. Però no és solament una condició suficient. Una Llei d'aquest tipus té una vocació de permanència que jo els acabo de dir en l'inici de la meua intervenció que creia que en aquesta votació final s'havia posat aquí un toc especial. Aquesta unanimitat declara d'una manera inequívoca la voluntat de permanència dels Diputats i Diputades que li han donat el seu suport.

És per això que sempre aquesta voluntat de permanència condicionada a la voluntat política s'ajusta a les normes, i si no és per l'evolució del temps que ho requereix adaptar-la a allò que sigui necessari. En això estarà l'efectivitat i la bondat d'aquesta Llei, que sapiguem fer complir les seves normes, i no les mantinguem si els canvis socials i tecnològics ho requereixen, però no, per la via de fet, transgredim la norma establerta, sinó per la via de dret, tal com s'ha produït fins aquest moment.

Moltes gràcies, senyor President, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Una altra explicació de vot? L'Il·lustre Diputat senyor Ribó té la paraula.

El Sr. RIBÓ : Senyor President, senyores Diputades, senyors Diputats, convindran que avui hem realitzat una tasca insòlita i rara en l'experiència que portem d'un any i mesos d'aquesta legislatura. Una Llei bàsica, com és la de la Funció Pública, l'hem aprovat en una tarda, l'hem aprovat amb una gran coincidència, amb unanimitats, i debatent de debò en el Ple aquells desacords polítics, que, lògicament, s'han de deduir de programes de partits diferents. Això, amb tota la sinceritat, i demanant perdó per si algú s'ofèn, és rar, per no dir insòlit, en aquesta legislatura, que la teníem acostumada, ens tenien acostumats, senyors de Convergència i Unió, a lleis que passaven a la piconadora, a lleis de ponència única, a lleis que expressaven prepotència sobre temes menys fonamentals que el de la funció pública, i, de vegades, sobre temes fonamentals, que afectaven tots els membres d'aquesta Cambra, com la Llei de Dissolució.

Nosaltres volem dir en segon lloc que ningú ha de reclamar en aquest debat la paternitat sobre aquesta Llei, i és un altre dels mèrits d'aquesta Llei : la bondat de la ponència conjunta. Ens semblaria absurd anar als mitjans de comunicació a buscar la foto de registre civil, a veure qui és el pare o la mare d'aquesta Llei. Ens semblaria absurd començar a reclamar consens entre Grups parlamentaris, amb exclusiva, deixant de banda els altres, sobre el treball d'aquesta Llei. Jo podria fer, si tingués temps, un repàs de tot l'articulat, i anar veient com s'han anat incorporant indiscriminadament, d'acord amb un debat profund, aportacions de tots els Grups parlamentaris. Jo podria parlar malèvolament de consensos que no s'han fet en aquesta Cambra, sinó que s'han fet molt lluny de Barcelona i de Catalunya, com és la Llei 30, que, com hem demostrat en el debat, en certa manera condiciona aquesta Llei, i que han, evi-

dentment, incidit en el nostre debat. Però crec que, deixant de banda tota la temàtica que ja hem assenyalat de qüestions que han quedat insatisfactòriament resoltes per aquests consensos llunyans d'aquesta Cambra, hauríem de ser tots prou humils per reconèixer que aquesta Llei que, ho repeteixo, per a nosaltres és insòlita pel seu caràcter modèlic, ha estat fruit de l'aportació de la totalitat dels Grups parlamentaris. Perquè es tracta d'analitzar millores d'aquesta Llei, i quines coses s'han introduït. Hi havia algú que des dels mitjans de comunicació deia que «no ha prosperado el equiparar el acceso a la categoría de funcionario al personal contratado», que «la oposición no ha conseguido que prosperara una ampliación de los derechos y libertades», «no ha prosperado la creación de la inspección del servicio», i una llarga llista. Doncs sí, senyores Diputades i senyors Diputats, han prosperat, i han prosperat, i això es deia el 25 de maig, avui, a principis de juliol, gràcies al continu treball unitari i de consens que hi ha hagut en aquesta Cambra. Nosaltres no volem aquells consensos que maten, podríem dir en forma popular, que ens estan condicionant l'autonomia; volem consensos reals, transparents i que siguin fruit d'una paternitat col·lectiva. En aquest sentit, nosaltres ens alegrem que haguem millorat el tema de la representació del personal de la Generalitat, dels seus drets, que haguem millorat amb les disposicions transitòries l'accés de tots a la funció pública, potser una mica avergonyits per un excessiu nombre de convocatòries. Nosaltres estem contents de les formes, malgrat les insatisfaccions expressades abans, quant a la selecció i la promoció dels funcionaris. Per exemple, el que és la promoció a la figura de cap de servei. Nosaltres, doncs, podem concloure que amb aquesta Llei hem fet un pas endavant, que voldríem que, oblidant esdeveniments anteriors en aquesta Cambra, fos una lliçó per a tots, i especialment per a la majoria, perquè aprenguéssim com es poden fer les lleis bàsiques de Catalunya.

Finalment, volem expressar dos reptes, dos reptes que deixa pendent aquesta Llei. Primer : la llei de govern local. Se'ns ha dit, i se'ns ha argumentat, i se'ns ha expressat per majoria de vots, que no era aquí el lloc de tractar els temes de les administracions locals, i se'ns ha dit a tots, però en contra dels vots de sis Diputats, els del nostre Grup, que creien que sí. En contra dels vots de destacats Diputats d'altres Grups, que pertanyen a partits polítics amb eminent responsabilitat en les corporacions locals. Doncs bé, queda el repte per al futur de com regularem nosaltres la funció pública local malgrat aquests condicionants.

Aquest potser depèn de la legislació d'Estat, però té un altre repte que depèn molt especialment de nosaltres : el de l'Escola d'Administració Pública de Catalunya, senyor Pla. Nosaltres també voldríem que tingués un paper rellevant. El té, a la Llei; no el té la realitat. Voldríem que a partir d'ara, que el té a la Llei, el tingués a la realitat, i també a l'espera d'un temps legislatiu que encara la podrà potenciar més. Però això sí que depèn de l'acció de govern. No depèn de cap dels Grups parlamentaris que hi ha en aquesta Cambra, sinó en el control, depèn especialment a partir d'ara de l'acció de govern. Esperem que aquests dos reptes siguin també objecte de satisfacció en el futur, no d'interpellacions ni de mocions ni d'efectes de control, sinó de saber que anem endavant en la funció pública.

Gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Una altra explicació de vot? El Molt

Honorable Diputat senyor Barrera té la paraula.

El Sr. BARRERA : Senyores i senyors Diputats, no vaig a repetir el que ja ha estat dit i el que, a més a més, hem constatat tots aquest vespre, és a dir, la unanimitat que hi ha hagut en les votacions i, sobretot, en la votació global d'aquesta Llei, que demostra, doncs, que ha estat elaborada amb un ampli consens. Hi ha hagut un gran esperit de col·laboració, com subratllava el senyor Ramon Pla, i, en efecte, aquesta Llei és el resultat d'un esforç fet per tots els Grups per tal d'intentar assolir la millor llei possible per a Catalunya.

Nosaltres, com hauran vist, no teníem cap esmena mantinguda, n'havíem presentat una quinzena, però en el curs dels debats en Ponència i en Comissió, els nostres punts de vista havien estat acceptats literalment o bé en el seu esperit, i, per tant, hem arribat aquesta tarda, en aquest saló, disposats, doncs, a votar el Dictamen, i, naturalment, les esmenes transaccionals que sabíem ja que estaven en preparació, a les quals també, en certa forma, havíem col·laborat i que han portat també a la nostra signatura.

Dit això, voldria tanmateix precisar que això no vol pas dir que nosaltres trobem que aquesta Llei sigui molt bona i sigui perfecta. Jo crec que és la millor llei..., tampoc, potser exagero, una de les millors lleis possibles que podíem fer, però cal tenir en compte que l'hem feta extremament condicionats. És a dir, hem hagut d'ajustar-nos a la Llei de Bases aprovada a Madrid, aquesta Llei que anomenem tots plegats de manera abreujada la Llei 30, i, és clar, dintre del marc de la Llei 30, dintre del que podíem fer nosaltres, aquesta Llei jo crec que realment és bona i que hem fet una bona feina. Ara, si no haguéssim estat condicionats per la Llei 30, almenys el nostre Grup hauria desitjat una llei en molts aspectes bastant diferent. Desgraciadament, una sentència del Tribunal Constitucional va deixar ben clar que, en matèria de funcionaris, la nostra autonomia era ben poca cosa, i si de la Llei aprovada restéssim tot el que són disposicions bàsiques de la Llei 30, els cent dos articles i la colla de disposicions addicionals, transitòries, finals i derogatòria que hi ha, quedarien molt reduïdes. Jo, no obstant això, estic d'acord amb el criteri que ha prevalgut que calia constituir un cos homogeni, uniforme, i que, per tant, en molts casos era necessari repetir exactament els preceptes de la Llei 30, a fi que disposéssim d'un text que fos manejable, i que deixés ben clar quina era la situació dels funcionaris de la Generalitat.

És evident que la funció pública és molt important per a la nostra autonomia. És evident que molts dels problemes que ens trobem en aquest moment, especialment els problemes lingüístics, que són bàsics per al nostre futur, la funció pública és absolutament condicionant. Nosaltres, Esquerra Republicana, esperem que a partir d'aquest text la situació pugui millorar, desgraciadament, probablement, no gens de pressa, però esperem tanmateix que la situació pugui millorar. I, si la Llei ho permet, per aquest sol fet ja per a nosaltres seria benvinguda.

Moltes gràcies, senyor President; moltes gràcies, senyores i senyors Diputats.

El Sr. PRESIDENT : Una altra intervenció? L'Honorable Diputat senyor Folchi té la paraula.

El Sr. FOLCHI : Senyor President, senyores i senyors Diputats, en començar aquest torn d'explicació de vot, en nom del Grup Popular, haig de fer necessàriament esment a un fet que

ja ha estat assenyalat per altres Diputats : la unanimitat assolida en la votació de bona part d'aquesta Llei, no solament a la votació a la totalitat, sinó entre l'article 17 i l'article 102 molt poques vegades hem observat votacions diferents de la unanimitat.

I voldria extreure d'aquest fet algunes conseqüències. Primera : no hi ha a Catalunya, no hi ha en aquest Parlament dos models diferents, alternatius, contraposats, de funció pública. Bé és cert que aquesta afirmació s'ha de prendre amb limitacions, no hi són, almenys dintre de l'estret marc que ens deixa la Llei 30, no hi són en funció i sobre la base del sistema de debat que s'ha seguit. És ben segur que sense les limitacions contingudes a la Llei 30 o en un altre sistema de debat o d'impuls d'aquesta Llei, les contradiccions, les contraposicions haguessin estat més importants. És cert, també, que hi ha diferències de criteri respecte a qüestions que no són secundàries. Per exemple, hi ha diferències en matèria d'àmbit d'aplicació de la Llei, respecte a decidir si s'havia o no d'estendre a l'àmbit de l'Administració local, en matèria de l'organització de l'Administració de funció pública de la Generalitat, en matèria de participació del personal i, probablement també, només probablement, en matèria del que ha de ser l'Escola d'Administració Pública de Catalunya. Però és cert, també, que moltes d'aquestes diferències no ens han impedit d'arribar a votacions unànimes sobre aquestes qüestions.

Segona consideració sobre aquest consens : també és evident que cada Grup, cada un dels Grups ha aportat a la Llei algunes qüestions que, per a ell, des de l'òptica del mateix Grup, eren fonamentals. No vull estendre la meua intervenció a destacar els aspectes que el Grup Popular ha incorporat a la Llei, però no puc deixar de fer constància que, en matèria d'àmbit de la Llei, aquesta s'estenia, inicialment, als funcionaris del Tribunal Superior de Justícia de Catalunya o als del Síndic de Comptes, i ara no. No puc deixar de fer esment, en matèria d'organització, a algunes qüestions que em semblen fonamentals i sobre les quals voldria expressar la posició del Grup. Primera, la regulació mantinguda al Projecte del Govern era pobra en matèria d'òrgans superiors de funció pública, la regulació que hem aprovat és molt superior a la inicial. Segon, nosaltres hem votat abstenció a una esmena del PSU amb la qual estàvem bàsicament d'acord, i ens hem abstingut, únicament, per no trencar el consens que hem mantingut al llarg de tot el debat de la Llei. Nosaltres creiem que la funció pública ha de ser gestionada des del Departament de la Presidència i no des del Departament de Governació. Insisteixo que per a nosaltres aquesta no era una qüestió fonamental com per trencar el consens, i per això hem votat abstenció. Igualment hem votat abstenció a una altra qüestió bàsica : nosaltres pensem que era bo el fet que el Consell Superior de Funció Pública de Catalunya dictaminés de manera vinculant els projectes de llei en matèria de funció pública, perquè no són institucions equivalents, el Consell i la Comissió tècnica prevista a la Llei. I precisament per això hem tornat a votar abstenció.

Bé, en matèria de règim estatutari dels funcionaris públics i en matèria de drets i llibertats, nosaltres pensem que el nivell a què hem arribat és suficient, és un nivell que va tan enllà com es podia anar per votar unànimement tots els Grups parlamentaris, i el nostre Grup està satisfet d'haver contribuït a obtenir aquesta votació unànime.

Volem destacar, en aquesta matèria, que el fet que aquesta Llei no reguli expressament matèries tals com la jubilació o les incompatibilitats, pendents d'una resolució del Tribunal Constitucional, ha permès que el nostre Grup pogués donar una votació afirmativa a la votació a la totalitat, cosa que, d'altra manera, pensem que era difícil.

I, finalment, voldria també fer una tercera consideració. Quan s'aprova una llei com aquesta unànimement i per consens convé prendre consciència dels límits del consens. És cert que estem d'acord amb la Llei, per això hem votat a favor. Però és cert també, i permetin-me que agafi algunes paraules de Miquel Roca, fetes precisament en una revista a la qual ja ha fet referència anteriorment el portaveu del PSUC, en què es diu que quan s'aprova la Llei de la Funció Pública cal preguntar-se si no estarem començant la casa per la teulada, si aquesta reforma, aquesta Llei positiva, favorable, que mereix el nostre recolzament, sobre la Funció Pública, no s'ha d'inserir en un procés de més ampli abast, que és el procés de reforma de l'Administració. De l'Administració de l'Estat, segons diu el senyor Roca, però també de l'Administració d'aquí. I nosaltres trobem, sobre aquest punt, un dels límits del consens, perquè observem a l'Administració de la Generalitat un excés de mimetisme, la permanència d'actituds burocratistes i, en conseqüència de tot això, pensem també que val la pena recordar a la Cambra una dita dels juristes, segons el qual «fes tu la llei i deixa'm fer el reglament»; nosaltres estem d'acord amb la llei, voldríem estar també d'acord amb l'aplicació reglamentària que es faci de la llei.

Bé, no voldria, de tota manera, que la meua intervenció pogués ser entesa com una certa recança davant la Llei —no hi és, nosaltres hem donat un vot sense reserva. Ens felicitem, i creiem que tota la Cambra pot felicitar-se d'haver aprovat, d'haver contribuït a l'aprovació unànime d'una Llei, que certament neix amb vocació de permanència.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : Una altra intervenció? La de l'Il·lustre Diputat senyor Obiols. El senyor Obiols té la paraula.

El Sr. OBIOLS : Molt Honorable senyor President, senyores Diputades i senyors Diputats, sempre és una satisfacció, encara que sigui escadussera, i després de molt de temps, poder pujar a aquesta tribuna per celebrar una fumata blanca, vull dir, l'establiment d'un acord sobre una llei de desplegament de l'Estatut.

Pujo, doncs, en nom del Grup Socialista, per expressar la nostra satisfacció, en uns moments en els quals pot semblar paradoxal que fem una declaració d'aquest tipus. La situació política i parlamentària a Catalunya s'ha endurit sensiblement en aquests darrers temps, els Grups de l'oposició hem remarcat el nostre malestar profund pel desenvolupament dels debats en aquesta Cambra, apareixen problemes importants en la gestió del Consell Executiu, en el camp de la sanitat, en el camp de la política agrària, per posar dos exemples concrets —i demà tindrem ocasió de presenciar una confrontació sobre la futura Llei de Cambres Agràries. En un context que, com assenyalava precisament una revista dels pagesos catalans, de la Unió de Pagesos, ve caracteritzada per la pèrdua, per part del Consell Executiu, d'un cert estat de gràcia, que s'expressaria amb el gir de la frase tradicional «puix parla català, Déu li do glòria», la frase més real i també més democràtica de «puix parla català,

vejam què diu».

En tot cas, l'aprovació d'aquesta Llei pel mecanisme de potència conjunta, el fet, per tant, com ja s'ha assenyalat aquí que ningú pugui atribuir-se una paternitat o una propietat exclusiva sobre aquesta Llei, però que, a la inversa, tothom pugui considerar-la com a suficientment seva, és, hi insisteixo, un fet del qual ens congratulem i felicitem el conjunt de les forces polítiques d'aquesta Cambra perquè s'hagi pogut arribar a això. Calia que fos així, sens dubte, calia mantenir fermament —i nosaltres ho hem fet— el compromís que vam fer públicament en aquest Parlament i també en les nostres entrevistes amb el President actual de la Generalitat, de recercar per tots els mitjans compromisos i acords pel que fa a les lleis de desplegament estatutari. Ho hem mantingut, hem mantingut el nostre compromís i el mantindrem, malgrat situacions incòmodes, malgrat situacions que a nosaltres ens apareixen com a vulneracions unilaterals i greus d'aquests compromisos, tals com, per exemple, la modificació unilateral de l'Estatut interior que es va produir en aquesta Cambra. Malgrat, hi insisteixo, que hi hagi, a vegades, des de la nostra percepció unes actituds que s'apropen a l'ús desenfrenat d'unes rendes de situació per part de la majoria.

I calia, i caldrà que fem aquests acords de compromís, fonamentalment perquè l'autogovern català està encara en una etapa de desenvolupament, en una etapa germinal, en una etapa embrionària. I més que en cap altra llei, en aquesta Llei de la funció pública catalana, calia l'acord. Fonamentalment per dues raons bàsiques, perquè l'Administració pública de Catalunya ha de ser nacional, no ha de ser de partits, ens hi juguem, precisament, el futur del nostre país, el nostre futur nacional, en el fet que la nostra Administració pública no sigui de partit, sigui nacional, i, en segon lloc, per una actitud elemental de respecte als professionals de la funció pública. És en aquests homes i dones, funcionaris de carrera, servidors públics, que ens consta que desenvolupen i han de desenvolupar una funció al servei de la institució, no d'una majoria, no d'un partit, que recau una bona part de l'esforç conjunt que estem fent per construir un autogovern veritable. Tots ells, tots aquests servidors de la cosa pública, juntament amb nosaltres, han de veure en aquesta Llei, doncs, el fruit d'una acció conjunta del Parlament, no el fruit d'una majoria o d'un grup.

Dit això, jo voldria afirmar dues coses, per acabar. La primera és la reiteració del nostre compromís al diàleg i a la negociació pel que fa a aspectes que considerem bàsics de futur de la nostra autonomia, resten encara lleis de desplegament estatutari; resta, fins i tot, el desplegament de la funció pública, a partir de la Llei actual; resten alguns acords que nosaltres voldríem que s'establissin, sobretot en el camp de l'entesa cultural i de la normalització lingüística. És en aquests terrenys on retrobareu, des de la majoria, una actitud dialogant, constructiva, responsable, pacient, fins i tot, per part dels socialistes. Però, d'equívocs, no n'hi ha d'haver, i convé dissipar-los clarament. Per tant, sense caure —no ho hem pretès mai— en l'accentuació exasperada de l'enfrontament polític, sí que hem de dir que el curs de les coses, des del punt de vista de la gestió del Govern de Convergència i Unió, no ens sembla satisfactòria, i la nostra previsió és, en paral·lel amb aquesta línia d'acord i de negociació pel que fa a les lleis bàsiques, una situació que serà una situació d'enduriment en la vida política catalana.

Moltes gràcies.

El Sr. PRESIDENT : L'Honorable Conseller senyor Alavedra té la paraula.

El Sr. CONSELLER DE GOVERNACIÓ (Macià Alavedra) : Senyor President, senyores i senyors Diputats, pujo a aquesta tribuna no per obrir un debat, no per contradir ningú dels que m'han precedit en l'ús de la paraula —estigui d'acord o no amb el que s'ha dit—, no, evidentment, per fer una explicació de vot, perquè el Grup que dona suport al Govern ja l'ha feta, sinó simplement per dir quatre paraules sobre la Llei, sobre la posició del Govern respecte a la Llei, que em sembla que el fet d'haver presentat a aquest Parlament un projecte de llei de la funció pública, i que per voluntat unànime també del Grup que dona suport al Govern i que és majoritari en aquesta Cambra, s'hagués decidit que la funció pública seguís el tractament de la Ponència conjunta, és a dir, de l'article 108 del Reglament d'aquesta Cambra, aquest Projecte presentat pel Govern es va convertir en document de treball, i, per tant, el Govern no ha tingut ocasió de presentar-lo en aquest Parlament ni de fer sentir la seva veu. I, per tant, jo volia, molt breument, senyor President, expressar la posició del Govern, i expressar, sobretot, la satisfacció profunda del Govern per l'aprovació unànime d'aquesta Llei.

Donar les gràcies, sense entrar en cap roda de paternitats, donar les gràcies a tots els Grups parlamentaris per les seves aportacions, i dir que això que ha tingut lloc aquesta tarda en aquest Parlament respon a una voluntat expressada pel President de la Generalitat en el seu discurs d'investidura, i, per tant, que allò que es va dir ha tingut lloc.

Volia també afegir que el desplegament de la funció pública s'ha de fer, que el Govern pensa presentar, en aquest Parlament, breument, un projecte de llei d'incompatibilitats, un projecte de llei de cossos i escales de la funció pública, un pro-

jecte de llei sobre l'Escola d'Administració Pública, i que tot això complementaria tot el marc de la funció pública de Catalunya. I vull dir també que el fet que aquesta Ponència hagi treballat amb aquest esperit, que tothom pugui sentir aquesta Llei com a seva, és un bon auguri per als temes que també crec que s'haurien de poder aprovar per consens, com és el Projecte de Llei d'Organització Territorial i de Govern Local —potser els dos temes englobats en una sola llei—, i també el Projecte de Llei Electoral, que són els temes que, junt amb la seguretat ciutadana, van ser oferts en aquest discurs d'investidura com a temes de consens, als quals després, posteriorment, en algunes entrevistes i en alguns contactes, com s'ha dit aquí, se n'hi han afegit d'altres.

Simplement, volia deixar constància, senyor President, de la posició del Govern sobre aquesta Llei i de la seva satisfacció, i li agraeixo haver-me donat la paraula.

Moltes gràcies, senyor President.

El Sr. PRESIDENT : Bé, sembla adequat que ara donem per acabada la nostra tasca d'avui.

Aquesta Presidència dona les gràcies a tots els Il·lustres membres de la Cambra i als Honorables membres del Govern per la seva tasca, i es complau a destacar d'una manera especial la dels membres de la Comissió i de la Ponència, que han sabut arribar a conclusions que han merescut l'aprovació unànime d'aquest Parlament.

Aquesta Presidència formula els vots més sincers i fervents perquè cada vegada que els alts interessos de Catalunya ho requereixin puguem assolir la mateixa esplèndida i reconfortant unanimitat.

Demà reprendrem la sessió a les deu.

Se suspèn la sessió.

(Són tres quarts de nou del vespre i dos minuts.)